

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัด
โดยตรง และวัดโดยนัย

นางสาวฉวีวรรณ ชันคำ	5037414838
นางสาวศรีัญญา จุฬพงษ์	5037506938
นางสาวสุรารักษ์ ไตรประวัตติ	5037521238

โครงการทางจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาบัณฑิต

สาขาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

**PSYCHOLOGICAL FACTORS RELATED TO EXPLICIT AND IMPLICIT
PREJUDICE AGAINST WOMAN**

Miss Chaweewan	Khankam	5037414838
Miss Saranya	Chuluphong	5037506938
Miss surarak	Triprawat	5037521238

A Senior Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Bachelor of Science in Psychology

Faculty of Psychology Chulalongkorn University

Academic Year 2010

ฉวีวรรณ ชันคำ ศรัญญา จุฬพงศ์ และสุรารักษ์ ไตรประวัติ: ปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความ
 รั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงและวัดโดยนัย PSYCHOLOGICAL FACTORS RELATED TO
 EXPLICIT AND IMPLICIT PREJUDICE AGAINST WOMAN

อ.ที่ปรึกษา: อาจารย์ นยกฟ้า อิศรานนท์, 75 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาอิทธิพลของเพศ ภาพในความคิด และบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม
 ต่อการเกิดความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงทั้งที่วัดโดยตรงและวัดโดยนัย กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตปริญญาตรี
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 129 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 57 คน และผู้หญิง 72 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ
 มาตรการวัดความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง มาตรการวัดภาพในความคิด และแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย โดย
 ผู้ทำการทดสอบทำมาตรการวัดทุกประเภท

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ พบว่าผู้ชายมีความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับการที่ผู้ชายมีความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย
 มากกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงจะมีความรั้งเกียด
 เดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 แต่ในการวัดโดยนัยไม่พบว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ที่มี
 บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ และพบว่าความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความ
 รั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่าภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวก
 ต่อความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบภาพในความคิด
 ต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติแบบถดถอยพหุคูณ พบว่าเพศสามารถทำนายความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง
 ที่วัดโดยตรง โดยมีภาพในความคิดต่อผู้หญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน สนับสนุน
 สมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 , .001 แต่ในการวัดโดยนัยเพศไม่สามารถทำนายความรั้งเกียด
 เดียดฉันท์ต่อผู้หญิง โดยมีภาพในความคิดต่อเพศและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

หลักสูตร.....จิตวิทยา..... สาขาวิชา.....จิตวิทยา.....
 ลายมือชื่อนิสิต. *ฉวีวรรณ ชันคำ*..... ลายมือชื่อนิสิต. *ศิริพงษ์ จุฬพงศ์*
 ลายมือชื่อนิสิต. *สุรารักษ์ ไตรประวัติ*..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา. *นยกฟ้า อิศรานนท์*

CHAWEEWAN KHANKAM, SARANYA CHULUPHONG, SURARAK TRIPRAWAT :
 PSYCHOLOGICAL FACTORS RELATED TO EXPLICIT AND IMPLICIT PREJUDICE
 AGAINST WOMAN. ADVISOR: YOKFAH ISSARANON , 75 pages.

The purposes of this study were to examine the influence of gender, stereotype and authoritarian toward prejudice against woman, both measured explicit and implicit. Participant were 129 Bachelor's degree students, Chulalongkorn University; which consist of 57 males and 72 females. The instrument used was the Prejudice against woman scale, Stereotype scale and Implicit association test. Tested by making measurements all of types.

Finding Indicated that:

male had significant higher explicit prejudice against woman than female, statistically significant level .001. that consistence with male had prejudice against women than female as measured by the implicit statistical significance at the .01 level. But participants who ad higher and lower authoritarian personakities were not significance different in prejudice against women. Moreover, explicit and implicit prejudice against women were significance difference at the .001 level.

We also found that stereotype to woman and implicit prejudice against woman were positively correlation the .05 level. But there was no correlation between stereotype to woman and implicit prejudice against woman when used of stereotype to woman and authoritarian personality as mediators at statistical significance level of .01 and .001. But sex can not predict Implicit prejudice against woman when used of stereotype to woman and authoritarian personality as mediators.

Program..... Bachelor of Sciences..... Field of Study..... Psychology.....
 Student's Signatures..... *[Handwritten Signature]*..... Student's Signatures..... *[Handwritten Signature]*
 Student's Signature..... *[Handwritten Signature]*..... Advisor's Signatures..... *[Handwritten Signature]*

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์หยกฟ้า อิศรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่กรุณาให้คำแนะนำ สละเวลาให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ให้ความรู้ทางวิชาการและชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่คณะผู้วิจัยมาโดยตลอดระยะเวลาในการจัดทำโครงการ คณะผู้วิจัยตระหนักในความเมตตาและความกรุณาของท่านอาจารย์เสมอมา คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นางสาวเจณิกา วังสถาพร ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแสดงข้อมูลทางสถิติ
สุดท้ายนี้ คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัวที่ให้ การสนับสนุน ส่งเสริม ดูแลเอาใจใส่
คณะผู้วิจัยในการทำงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดีเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ 1	
ที่มาและความสำคัญ.....	1
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
แนวคิดเกี่ยวกับความรังเกียจเดียดฉันท์ (Prejudice).....	3
ทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคม	4
ทฤษฎีเหตุผลว่าด้วยการรับรู้ของบุคคล.....	6
แนวคิดภาพในความคิด (Stereotype).....	6
ทฤษฎีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม.....	8
ความแตกต่างระหว่างเพศ.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	18
ขอบเขตการวิจัย	18
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	18
สมมติฐานการวิจัย	20
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	20
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	21
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย	22
กลุ่มตัวอย่าง	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
การวิเคราะห์ข้อมูล	27
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย	42
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	50
รายการอ้างอิง.....	53
ภาคผนวก.....	57
ภาคผนวก ก.....	57
ภาคผนวก ข.....	60
ภาคผนวก ค.....	64
ภาคผนวก ง.....	67
ภาคผนวก จ.....	69
ภาคผนวก ฉ.....	72

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี และคณะ (N = 129)	29
2	ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละแบบสอบถาม และมาตราวัด (N = 129).....	31
3	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนน ความรังเกียจเด็ดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงระหว่างเพศชาย กับเพศหญิง(N = 129).....	32
4	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนน ความรังเกียจเด็ดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยระหว่างเพศชาย กับเพศหญิง(N = 129).....	32
5	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ ของคะแนน ความรังเกียจเด็ดฉันท์ผู้หญิง ระหว่างผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูง และผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำในการวัดโดยตรง(N = 129).....	33
6	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ ของคะแนน ความรังเกียจเด็ดฉันท์ผู้หญิง ระหว่างผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูง และผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำในการวัดโดยนัย(N = 129).....	34
7	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ ของคะแนน ความรังเกียจเด็ดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง และคะแนนความรังเกียจ เด็ดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย(โดยการแปลงค่าเป็น Z score) (N = 129).....	35
8	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาพในความคิดต่อเพศหญิงกับ ความรังเกียจเด็ดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง(N = 129).....	35
9	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาพในความคิดต่อเพศหญิงกับ ความรังเกียจเด็ดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย(N = 129).....	36
10	ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณของตัวแปรที่ทำนายความรังเกียจเด็ดฉันท์ ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง (N = 129).....	38
11	ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณของตัวแปรที่ทำนายความ รังเกียจเด็ดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย (N = 129).....	40

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความรังเกียจเพศจันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง

และวัดโดยนัย

ที่มาและความสำคัญ

"สตรีย่อมจะมีความเสมอภาค เท่าเทียมบุรุษไม่ได้ ด้วยปกติสตรีต้องอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน ทั้งยังต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนและคำแนะนำตักเตือนของสามีแห่งตนเสมอ" (สารสมัย ฉบับวันที่ 5 พฤษภาคม 2474, อ้างใน เสนาะ, 2548) จากความเห็นข้างต้นสะท้อนถึงความคิดแบบปิตาธิปไตย (patriarchy) ซึ่งหยั่งรากลึกมานานในสังคมไทย แม้ว่าจะมีการกล่าวขานกันมานานว่าดินแดนสุวรรณภูมิเป็นดินแดนที่ผู้หญิงมีบทบาทและมีสถานภาพสูง เห็นได้จากคำขึ้นต้นสิ่งต่างๆที่ยังคงเหลือหลักฐานที่แสดงถึงลักษณะของความมีอิทธิพลของผู้หญิงมาถึงปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่นคำว่า แม่น้ำ แม่ทัพ

อย่างไรก็ตามเมื่อมีการติดต่อค้าขายกับต่างชาติ ประเทศไทยต้องการรักษาเอาไว้ซึ่งเอกราชของชาติ จึงจำเป็นต้องมีการรับเอาวัฒนธรรมของชาวต่างชาติเข้ามา เพื่อเป็นกลไกการป้องกันตนเองจากการถูกรุกราน ความรู้ความเข้าใจแบบดั้งเดิมจึงค่อยๆเลือนหายไป และแทนที่ด้วยลักษณะสังคมที่มุ่งเน้นให้ชายเป็นใหญ่จนกลายเป็นความเชื่อที่ล่องหลอมมาจนถึงปัจจุบัน คำพังเพยที่ว่า "ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า และผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง" จึงเป็นอีกตัวอย่างที่สะท้อนถึงค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรม และบทบาททางเพศในปัจจุบันได้ดี

ในช่วงปีพุทธศักราช 2530 เป็นยุคของการเติบโตทางเศรษฐกิจครั้งยิ่งใหญ่ของไทย ความเฟื่องฟูสุดขีดทางเศรษฐกิจเกิดควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการผลิต ดังจะเห็นได้จากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรมจนสามารถสร้างผลผลิตได้เป็นอันดับหนึ่งแทนที่ภาคการเกษตรกรรม ด้วยเหตุนี้ความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรมจึงพุ่งสูงขึ้น แน่นหนาว่าในกลุ่มแรงงานเหล่านี้มีผู้หญิงอยู่ในสัดส่วนครึ่งหนึ่ง ซึ่งเท่ากับว่าผู้หญิงไทยจำนวนมากกำลังก้าวออกมาจากพื้นที่ที่ถูกจำกัดไว้เพียงแคในบ้าน ให้ออกมาสู่พื้นที่สาธารณะ การขับเคลื่อนทางสังคมที่เกิดขึ้นนี้ไม่เพียงจำกัดอยู่ในบริบทของเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังหมายรวมไปถึงรูปแบบของการใช้ชีวิต (life style) ที่เปลี่ยนแปลงไป การบริโภคทางวัฒนธรรมที่ปรากฏความแตกต่างหลากหลายมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของกระแส "ผู้หญิง" ขึ้นในสังคม

อย่างไรก็ตามความไม่เท่าเทียมของคนในสังคมก็ยังคงเกิดขึ้น โดยเฉพาะการปฏิบัติกับผู้หญิง อันเป็นผลมาจากภาพในความคิด เช่น ผู้หญิงต้องมีความนุ่มนวล อ่อนหวาน (Baron & Byrne, 1996) การที่ผู้หญิง

ปฏิบัติตนแตกต่าง ผิดแผกออกไปจากความคาดหวังของสังคม จึงมักถูกมองในแง่ลบ เป็นอคติที่เกิดขึ้น และพัฒนาไปสู่ความรังเกียจเหยียดฉันท์

ในทางจิตวิทยามีการศึกษาเรื่องการมองผู้หญิงในแง่ลบเช่นกัน ทั้งในแง่ที่เป็นอคติ (Bias) หรือ ความรังเกียจเหยียดฉันท์ (Prejudice) นักจิตวิทยาและนักการศึกษาเชื่อว่า ความรังเกียจเหยียดฉันท์ต่อผู้หญิงยังถูกแสดงออกมาในรูปแบบของการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ที่มีให้เห็นกันมากมายจนเกิด การส่งเสริมคุ้มครองสิทธิสตรี นับแต่การเรียกร้องสิทธิของสตรีในประเทศฝรั่งเศส ปีค.ศ. 1789 แต่หลายสังคมในโลก รวมถึงสังคมไทยยังคงมีวัฒนธรรมยกผู้ชายเป็นใหญ่ ทำให้องค์กรส่วนใหญ่มีผู้นำองค์กรเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง อีกทั้งในสังคมยังมีปัญหาในทางข้อเท็จจริงอื่นๆ ส่งผลให้สิทธิเสรีภาพของผู้หญิงไม่ได้รับการคุ้มครองทัดเทียมกับผู้ชายอย่างแท้จริง ข้อกฎหมายที่กำหนดล้วนให้หญิงชายต้องได้รับการรับรองคุ้มครองสิทธิเสรีภาพอย่างเท่าเทียมกัน เป็นต้น

งานวิจัยของ Banner (1983) ยังพบว่าผู้หญิงที่อ่อนแอถูกกีดกัน และแบ่งแยกในเรื่องของหน้าที่การงานมากกว่าผู้ชายที่มีลักษณะเดียวกัน อาจเป็นเพราะการที่สังคมคาดหวังความสวยงามของผู้หญิงเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังนั้นจึงเข้ามาสู่เรื่องของการทำงาน จริงหรือไม่ว่าการก้าวสู่ตำแหน่งในการทำงานของผู้หญิงมักเป็นไปได้ยากกว่าในส่วนของผู้ชาย หลายๆสิ่งหลายๆอย่างทำให้น่าที่จะคิดว่า ทำไมผู้หญิงจึงมักถูกกีดกันในเรื่องดังกล่าว ใช่เป็นเพราะอคติที่มีต่อผู้หญิงจริงหรือไม่ จึงนำมาสู่เรื่องของความรังเกียจเหยียดฉันท์ต่อผู้หญิง งานวิจัยที่ส่งผลนี้ยังระบุว่า ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง และถูกทำร้ายทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มากกว่าผู้ชาย มีคำกล่าวจากงานวิจัยชิ้นหนึ่งที่หยิบยกมาจาก วารสารชื่อ Violence and Violation: Women and Secure Settings (2001) ระบุว่าภาครัฐควรที่จะรณรงค์การเปลี่ยนเจตคติ เพื่อช่วยเหลือภัยคุกคามที่มาจาก การต่อต้านผู้หญิง และเพื่อช่วยคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่พวกเธอ อย่างยุติธรรม แม้แต่ในงานระดับประเทศซึ่งถือเป็นงานเพื่อสังคมก็ยังคงมีการปรากฏลักษณะของการกีดกันการทำงานของผู้หญิง

ในการศึกษาปัจจัยต่างๆที่อาจส่งผลให้เกิดความรังเกียจเหยียดฉันท์ มีหลายปัจจัยที่สอดคล้องกับความเป็นไปได้ที่ผู้ชายจะมีความรังเกียจเหยียดฉันท์ต่อผู้หญิง แม้ว่ายุคสมัยเปลี่ยนไป ผู้ชายกล่าวว่าได้ให้โอกาสผู้หญิง และได้หยิบยื่นความเท่าเทียมต่างๆภายในสังคมให้ ความรังเกียจเหยียดฉันท์ที่มีขึ้นอาจลดน้อยลงไปในสังคมปัจจุบัน ซึ่งอาจเป็นเพียงการวัดจากภายนอกเท่านั้น (Explicit) แต่จากภายใน (Implicit) บุคคลมีอาจรับรู้ได้ ภาพในความคิดที่บุคคลถูกหล่อหลอมมากับลักษณะอำนาจนิยมที่แสดงถึงความเป็นชายยังคงหลงเหลืออยู่ในตัวตนของบุคคลอยู่หรือไม่ แท้ที่จริงแล้วผู้ชายยังคงรังเกียจเหยียดฉันท์ผู้หญิงอยู่ หรือความ

รังเกียจเดียดฉันท์นั้นได้ลดหายไปแล้วจริงๆ ในส่วนของผู้นับด้วยกันจะมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อตนเอง และผู้นับเห็นคุณค่าของความเป็นผู้นับหรือไม่

การวิจัยครั้งนี้จึงต้องการที่จะศึกษาว่า ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้นับนั้นมีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านใดบ้าง จะเป็นไปได้หรือไม่ว่าการที่ผู้นับถูกรังเกียจเดียดฉันท์ และถูกมองในมุมมองที่ไม่ดีนักเป็นเพราะว่า ผู้นับเองก็มองตนเองว่าเป็นบุคคลน่ารังเกียจด้วยเช่นเดียวกับการที่ผู้ชายมีอคติเช่นนี้กับผู้นับ จึงเป็นสาเหตุให้ผู้นับต้องทำการวิจัยเพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่างที่ส่งผลต่อการเกิดความรังเกียจเดียดฉันท์ในลำดับต่อไป

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความรังเกียจเดียดฉันท์ (Prejudice)

Baron และ Byrne (2004) กล่าวว่า ความรังเกียจเดียดฉันท์ (prejudice) คือ เจตคติต่อสมาชิกทางสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่ สามารถกระตุ้นให้เกิดลักษณะท่าทางได้ทั้งโดยนัยและโดยตรง ความรังเกียจเดียดฉันท์จึงคล้ายกับเจตคติอื่นที่มีผลต่อข่าวสารทางสังคมและความเชื่อเกี่ยวกับการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เช่นเดียวกับ Whitley และ Kite (2006) ว่าการระบุว่าความรังเกียจเดียดฉันท์เป็นเจตคติโดยตรงต่อบุคคลเป็นสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง Franzoi (2006) คนที่มีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อบางกลุ่มมีแนวโน้มที่จะเพิกเฉยต่อบุคคลที่อยู่ในกลุ่มและเนื่องจากความรังเกียจเดียดฉันท์เป็นเจตคติ บ่อยครั้งที่เจตคติจึงนำไปสู่พฤติกรรม

ความรังเกียจเดียดฉันท์(Prejudice) มาจากภาษาละติน คำว่า Praejudicium มีความหมายว่า ขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีมาก่อนหรือการตัดสินจากการตัดสินใจก่อนหน้านี้หรือจากประสบการณ์ ความรังเกียจเดียดฉันท์เป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ เป็นความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาต่อบุคคลหรือสิ่งของ

Merton (1949) อธิบายถึงความรังเกียจเดียดฉันท์ที่แตกต่างกัน 4 ลักษณะที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ได้แก่

1. ลักษณะที่ไม่มีความรังเกียจเดียดฉันท์และไม่เลือกปฏิบัติ (The unprejudiced nondiscriminator) บุคคลประเภทนี้จะเชื่อและปฏิบัติกันมา ในเรื่องของการสนับสนุนแนวความคิด

แบบชาวอเมริกัน เกี่ยวกับความอิสระและความเสมอภาค เท่าเทียมกัน บุคคล ประเภทนี้จะไม่มีความรังเกียจเด็ดจันท์ และต่อต้านแนวความคิดของบุคคลอื่นๆ พวกเขาจะอยู่ บนกฎเกณฑ์และข้อปฏิบัติ และจะไม่คุกคามหรือต่อต้านผู้อื่น

2. ลักษณะที่ไม่มีมีความรังเกียจเด็ดจันท์แต่เลือกปฏิบัติ (The unprejudiced discriminator)

บุคคลประเภทนี้ไม่มีบุคลิกภาพของความรังเกียจเด็ดจันท์ แต่ในบางครั้งก็ คุกคาม และ ต่อต้านกลุ่มอื่นๆ เพราะเหตุผลทางสังคมหรือการเงินทำให้ต้องปฏิบัติแบบนั้น

3. ลักษณะที่มีความรังเกียจเด็ดจันท์แต่ไม่เลือกปฏิบัติ (The prejudiced nondiscriminator)

บุคคลประเภทนี้จะรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อบุคคลอื่นๆ แต่จะยอมรับในทางกฎหมายและทางสังคม มีการแสดงการไม่ยอมรับ ต่อต้าน และคุกคามอย่างชัดเจน แต่บุคคล จำพวกนี้จะไม่แสดงความรังเกียจเด็ดจันท์ออกไปในการกระทำต่างๆ

4. ลักษณะที่มีความรังเกียจเด็ดจันท์และเลือกปฏิบัติ (The prejudiced discriminator)

บุคคลประเภทนี้จะไม่เชื่อในคุณค่าของอิสรภาพ และความเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับการ คุกคาม และต่อต้านผู้อื่นทั้งในทางคำพูดและการกระทำ

จากข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ความรังเกียจเด็ดจันท์ คือ เจตคติทางลบต่อกลุ่มทางสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือต่อสมาชิกในกลุ่มนั้น ซึ่งมีทั้งแบบที่แสดงออกทางการกระทำและไม่แสดงออก หรือทั้งแสดงออกทางการกระทำและไม่แสดงออกมา เป็นเพียงความคิดหรือความรู้สึกที่อยู่ภายใน

ทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคม

ความรังเกียจเด็ดจันท์เป็นสมบัติที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่ครั้งอดีต บุคคลถูกปลูกฝังและถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งมานานหลายชั่วอายุคน ความรังเกียจเด็ดจันท์ตามแนวคิดของ Calhoun, Light และ Keller (1997) หมายถึง ความคิดเห็นที่ยึดติดในเรื่องการจำแนกประเภทผู้คน เช่น เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ หรือกลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นฐานของลักษณะบุคลิกภาพที่แท้จริงหรือบุคลิกภาพที่ปรากฏของสมาชิกในกลุ่มซึ่งเป็นไปได้ทั้งในแง่บวกหรือในแง่ลบ แต่มักมีความหมายค่อนข้างลบมากกว่า ความรังเกียจเด็ดจันท์เป็นสิ่งที่มีความพลังอำนาจกระทบต่อการกระทำของผู้คน เนื่องจากสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกสนับสนุนได้อย่างมากมายพอๆ กับการสร้างความรู้สึกนึกคิดไปในทางที่เสียหายตามมาต่อสิ่งที่รังเกียจเด็ดจันท์

ความรังเกียจเดียดฉันท์มีลักษณะเหมือนเป็นบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ความคิดส่วนบุคคล นอกจากนี้บางครั้งความรังเกียจเดียดฉันท์เกิดจากแบบแผนตายตัวที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา มีภาพในความคิดที่ติดแน่นผสมกลมกลืน มีวัฒนธรรมที่บิดเบือน ถูกกลืนไปกับกลุ่มสังคมและการเลือกปฏิบัติของสมาชิกกลุ่ม Secord และ Backman (1974) อธิบายว่า ความรังเกียจเดียดฉันท์ อาจให้นิยามได้เช่นเดียวกับเจตคติซึ่งใช้ทำนายว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร และจะแสดงออกเป็นพฤติกรรมในทางที่ชอบหรือไม่ ชอบต่อกลุ่มหรือต่อบุคคลนั้นๆ ในนิยามดังกล่าวสะท้อนถึงความรู้ (cognitive) ความรู้สึก (affective) ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งความรังเกียจเดียดฉันท์จะมีทิศทางเป็นไปในทางลบ คือมีเจตคติเชิงลบและมีอารมณ์ความรู้สึกเชิงลบต่อสิ่งนั้นๆ ไปพร้อมๆ กัน ขณะเดียวกันความรังเกียจเดียดฉันท์ก็เป็นเจตคติเชิงบวกได้ในกรณีที่แบ่งแยกเป็นคนในกลุ่ม (in-group) กับคนนอกกลุ่ม (out-group)

Tajfel และ Turner (1986) และ Pennington, Gillen, และ Hill (1999) กล่าวถึงทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมที่อธิบายการเกิดความรังเกียจเดียดฉันท์ไว้ว่า เนื่องจากสังคมมีการจัดชั้นชั้นทางสังคมจึงก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติ การแบ่งพรรคแบ่งพวก เพราะผู้คนในสังคมใช้สังคมเป็นตัวเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของตนเองกับกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตน การที่บุคคลนำตัวเองไปเปรียบเทียบกับสังคมก็เพราะพวกเขาต้องการจัดตนเองให้เหมือนกับสังคม กลมกลืนไปกับสังคม ซึ่งวิธีการที่บุคคลใช้เพื่อสร้างเอกลักษณ์ของตนให้กลมกลืนกับสังคมนั้นคือการเพิ่มคุณค่ากลุ่มของตนเองและลดคุณค่ากลุ่มของผู้อื่น ซึ่งทำให้รู้สึกเป็นที่ยกย่องนับถือ ภาคภูมิใจในตนเอง เพิ่มคุณค่าให้แก่ตนเองและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นในเรื่องสถานภาพ ความสำคัญ และการได้รับตอบสนองจากสังคม ผลสะท้อนที่ได้รับทำให้พวกเขารู้สึกดีกว่าคนที่อยู่ในกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตน และพยายามให้เหตุผลว่าคนนอกกลุ่มเป็นบุคคลที่มีความบกพร่อง หรือสร้างภาพเชิงลบต่อกลุ่มอื่นที่เกินจริง ขณะที่กลุ่มของตนนั้นมีภาพลักษณ์ที่ดีงามเพียงพร้อมตลอดเวลา

ประเด็นสำคัญของทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมอีกประเด็นหนึ่งที่อธิบายการเกิดความรังเกียจเดียดฉันท์ได้สมบูรณ์ขึ้นก็คือ การแข่งขันทางสังคม (Social competition) ซึ่งไม่ใช่การแข่งขันที่แท้จริง (not realistic competition) การแข่งขันที่แท้จริงเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มทั้งสองต่างมีทรัพยากรที่เพียงพอจริงๆ และมีความเป็นอิสระระหว่างกลุ่มแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น การแข่งขันทางสังคมสะท้อนให้เห็นความต้องการของผู้คนที่ประสงค์ต่อภาพลักษณ์เชิงบวก และเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงเพิ่มคุณค่าเกินจริงอย่างไม่เหมาะสมให้กับกลุ่มของตน และลดคุณค่าอย่างไม่เหมาะสมแก่กลุ่มอื่นไปพร้อมกัน

ทฤษฎีเหตุผลว่าด้วยการรับรู้ของบุคคล

โดยหลักการแล้วการประเมินผลการปฏิบัติงานมีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของคน กล่าวคือ การที่ประเมินคนคนหนึ่งว่าเป็นอย่างไรย่อมสัมพันธ์กับการที่บุคคลรับรู้บุคคลอื่นอย่างไร นักจิตวิทยาได้พัฒนาทฤษฎีการรับรู้ของบุคคลซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางรากฐานความเข้าใจเรื่องการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทฤษฎีนี้ยังมีชื่อว่า ปัญญาทางสังคม (social cognition) หรือ ทฤษฎีเหตุผลว่าด้วยการรับรู้ของบุคคล (attribution theory of person perception) London (2001) อธิบายทฤษฎีดังกล่าวไว้ว่า ทุกคนล้วนแต่มีความคิดที่ชัดเจนพอสมควรว่าสิ่งต่าง ๆ จะเป็นเช่นไรเมื่อต้องเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความคิดเหล่านี้ทำหน้าที่ช่วยบุคคลให้สามารถประมวลผลข้อมูลของผู้อื่นจำนวนมากมาย ด้วยเหตุนี้บุคคลจึงมักจะขาดหรือมองข้ามข้อมูลที่ไม่ตรงกับความคิดเบื้องต้นของตนออกไป และจะประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติทุกครั้งที่ได้ หลีกเลี่ยงการใช้ปัญญา และตัดสินใจตามเดิมอยู่เสมอ เมื่อมีเรื่องผิดปกติเกิดขึ้นก็มักจะถูกบังคับให้คิดรอบคอบมากขึ้นเพื่อตีความข้อมูลผิดปกตินั้นและกำหนดความคิดเห็นต่อบุคคลหรือกลุ่มขึ้นมาใหม่ บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงการประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติตลอดจนอคติและความเข้าใจผิดอันเกิดจากการประมวลผลข้อมูลนี้ได้ด้วยวิธีการแทรกแซงหลายวิธี เช่น การฝึกอบรม

นักสังคมวิทยาเชื่อว่าการจัดกลุ่มทางจิตวิทยา เป็นสิ่งจำเป็นและสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทัศนคติหนึ่งในการทำความเข้าใจในกระบวนการสร้างภาพในความคิด คือการเข้าใจความแตกต่างระหว่าง “กลุ่มใน” (Ingroup) และ “กลุ่มนอก” (Outgroup) ผู้ที่อยู่ในกลุ่มในจะถือว่าเป็นผู้ปกติและมีคุณสมบัติเหนือกว่า และโดยทั่วไปแล้วจะเป็นกลุ่มที่มีผู้ที่มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของหรือมีผู้ต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ส่วน “กลุ่มนอก” เป็นผู้คนที่อยู่นอกกลุ่ม ที่มักจะเห็นกันว่าด้อยกว่าผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของคนกลุ่มใน

แนวคิดภาพในความคิด (Stereotype)

เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ การสร้างภาพในความคิด โดยอัตโนมัติหรือจากจิตใต้สำนึก เป็นการกระทำที่ทำกันทุกคนโดยไม่ได้สังเกต กระบวนการนี้มักจะตามมาจากการสังเกตจากสิ่งแวดล้อมโดยการรวบรวมข้อมูลและการแก้ไขข้อมูลก่อนที่จะทำการสรุปเป็นภาพในความคิด การสร้างภาพในความคิดโดยอัตโนมัติเป็นผลมาจากการสังเกตพฤติกรรมจากสิ่งแวดล้อมที่กลายมาเป็นความคิดที่พัฒนาไปเป็นภาพในความคิดของจิตใต้สำนึก

อย่างไรก็ตาม ภาพในความคิด คือ ขอบข่ายทางปัญญา ที่ประกอบไปด้วยความรู้ และความเชื่อของสังคมเฉพาะกลุ่ม รวมไปถึงลักษณะของตัวต้นแบบที่คอยสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม (Judd, Rayan, & parke, 1991) ซึ่ง ภาพในความคิดในอีกความหมายหนึ่ง คือ ความสัมพันธ์ทั้งหมดของบุคคลภายในกลุ่มเดียวกันซึ่งเต็มไปด้วยลักษณะต่างๆ ซึ่งมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด ภาพในความคิดนี้มาจากภายใน เป็นสิ่งที่เป็นความจริง และสามารถอธิบายว่าโครงสร้างควรเป็นอย่างไร บุคคลอาจจะไม่เคยมีประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับคนเกาหลี หรือคนอเมริกัน แต่บุคคลนั้นสามารถบอกถึงลักษณะ และสิ่งต่างๆที่เป็นชาวเกาหลี หรือชาวอเมริกันได้ โดยที่บุคคลมีภาพในความคิดที่อยู่ภายในหัวของตน ซึ่งTajfel (1981) กล่าวว่า ภาพในความเป็นกรอธิบายหรือการแก้ปัญหาที่ง่ายเกินไปโดยไม่สนใจความเป็นจริง เป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจ เป็นภาพที่มีการแบ่งหมวดหมู่ของบุคคลหรือเหตุการณ์ที่มีการร่วมแบ่งปันจากบุคคลกลุ่มใหญ่ หรือในอีกแง่หนึ่ง คือ การตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นและระบุบุคคลอื่นที่อยู่นอกเหนือจากกลุ่มของตนเอง โดยภาพในความคิด อาจเป็นลักษณะทางบวกหรือทางลบก็ได้ มีงานวิจัยที่ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเรื่องการเงินธนาคารภาพในความคิด โดยให้กลุ่มตัวอย่างลองหลับตาชั่วขณะและให้จินตนาการถึงรูปร่าง ท่าทาง และลักษณะต่างๆของผู้เหล่านี้ : เซียร์ ลิตเตอร์ระดับมหาวิทยาลัย คนขับแท็กซี่ หมอ คนมุสลิมผิวดำ ผลการทดลองพบว่า การคาดเดาของบุคคลสามารถทำได้ไม่ยาก เพราะว่าบุคคลมีลักษณะของสิ่งต่างๆอยู่ภายในหัวของตน นักหนังสือพิมพ์ Lippmann (1992) เสนอว่า Stereotype คือภาพเล็กๆที่บุคคลบรรจุเอาไว้ในหัว ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้ค่านิยมและความเชื่อ และภาพเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเหมือนกันอย่างน่าประหลาดใจ ยกตัวอย่างเช่นภาพของเซียร์ลิตเตอร์ แน่นอนว่าบุคคลย่อมมีภาพของผู้หญิงสาว สวย น่ารัก นุ่ดี คงไม่มีใครนึกไปถึงผู้หญิงอ้วน หน้าตาไม่สวย ซึ่งเป็นภาพเดียวกับคนขับแท็กซี่หรือคนขับรถประจำทางโดยส่วนมากบุคคลย่อมนึกถึงผู้ชายมากกว่าผู้หญิงในการเป็นคนขับรถ

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการสร้างภาพในความคิด คือการที่จะเข้าใจความซับซ้อนของระบบสังคมทั้งหมดเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก แม้ว่าภาพในความคิดจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตรงตามความจริง แต่เป็นสิ่งที่สะดวกต่อสมอง การจัดกลุ่มเป็นความสามารถลำดับความสำคัญของมนุษย์เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยทำให้บุคคลเข้าใจ และสามารถทำนายพฤติกรรมของสังคมได้ และจัดระบบต่างๆ ของสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ เมื่อจัดเข้าเป็นกลุ่มๆ แล้ว บุคคลก็มักจะหลีกเลี่ยงการวิจัยข้อมูลใหม่หรือข้อมูลที่เข้ามาโดยไม่ได้คาดล่วงหน้าของบุคคลแต่ละคน การจัดลักษณะที่เป็นกลุ่มทั่วไปให้แก่สมาชิกของกลุ่มเป็นโครงสร้างทางความคิดที่ช่วยในการประหยัดเวลาในการที่จะเข้าใจสังคม และทำให้สามารถทำนายทำนายพฤติกรรมของสังคมได้ง่ายขึ้น

โดยทั่วไปแล้วมนุษย์ส่วนใหญ่มักจะใช้ภาพในความคิด เพื่อสนองความต้องการทางจิตวิทยาที่จะต้องสร้างความรู้สึกดีให้แก่ตนเอง (Self) ช่วยลดความกังวลและส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง (self-esteem) การจัดตนเองให้อยู่ในกลุ่มที่ถือกันว่าเป็นกลุ่มมาตรฐานหรือกลุ่มปกติ และจัดผู้อื่นให้อยู่ในกลุ่มที่ถือว่าด้อยกว่าหรือผิดปกติทำให้ผู้นั้นมีความรู้สึกว่าตนเองมีค่า (sense of self worth)

อิทธิพลจากประสบการณ์เมื่อยังเป็นเด็กเป็นปัจจัยอันมีอิทธิพลและอันซับซ้อนต่อการพัฒนาภาพในความคิด แม้ว่าภาพในความคิดจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้แต่มักจะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กตอนต้นภายใต้อิทธิพลของบิดา มารดา, อาจารย์, เพื่อน เมื่อฝังใจแล้วก็จะกลายมาเป็นความเชื่อของตนเองต่อมา

มีงานวิจัยที่ได้ผลที่ท้าทายสมมติฐานอย่างง่ายว่าบุคคลมีการแสดงความจริงใจเพียงใดในที่สาธารณะน้อยกว่า ถ้าเทียบกับการอยู่ในพื้นที่ส่วนตัว จุดประสงค์ได้เสนอว่า ภาพในความคิดเป็นการตีกรอบการแสดงออกของลักษณะอำนาจ (Hull, 1943; Zajonc, 1965) ซึ่งการแสดงออกอาจจะเพิ่มขึ้นในที่สาธารณะ โดยเฉพาะในหมู่บุคคลที่มีความวิตกกังวลในสังคมสูง ผู้ที่มีความระมัดระวังตัวสูงในการแสดงออกมักคำนึงถึงสายตาของคนภายนอก การสนับสนุนทำให้เห็นว่าชอบขยับทางปัญญา เป็นกระบวนการสร้างความประทับใจ (B. K. Payne, LL Jacoby, & AJ Lambert, in press) พิสูจน์ว่าผลกระทบจะเหล่านี้จะลดลงในกระบวนการควบคุมทางปัญญา มากกว่าความสามารถในการเพิ่มภาพในความคิด

บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม

ลักษณะบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม (Adorno et., 1950) เป็นการรวมความเชื่อที่ขาดเหตุผลในการใช้อำนาจ ความเข้มงวด การยึดมั่นถือมั่นในข้อตกลง ความก้าวร้าวต่อต้านบุคคลที่ไม่ยึดถือและปฏิบัติตาม ข้อตกลง บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมมีแนวโน้มที่จะไม่ยืดหยุ่น มีความประณีตละเอียดอ่อน ชอบบงการบุคคลอื่น ลักษณะของการเผด็จการนี้เกี่ยวข้องกับลักษณะของพ่อและแม่ โดยไม่เกี่ยวข้องกับชนชั้นทางสังคม ซึ่งความเข้มงวด การถูกลงโทษ และการใช้อำนาจของพ่อแม่ที่จะทำให้ลูกเชื่อฟัง ทำให้ลูกอ่อนน้อมยอมตาม ให้ความเคารพ ถือว่าลักษณะการเลี้ยงดูจะเป็นสิ่งที่หล่อหลอมให้เด็กเติบโตขึ้นมา และมีภาพความคิดของการเผด็จการอยู่ในอุดมคติ ลักษณะของบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมนอกจากการไม่รู้จักความยืดหยุ่นและมักจะเข้มงวด ยังรวมไปถึงการมีความอดทนอดกลั้นต่ำสำหรับเรื่องที่ไม่แน่นอน ลักษณะบุคลิกภาพแบบนี้จะให้ความเคารพนับถือในบุคคลที่มีความสำคัญที่เป็นผู้มีอำนาจและได้รับการยอมรับ ยกตัวอย่างเช่น บุคคลที่เคร่งครัดตามระเบียบประเพณี มักจะรู้สึกถูกคุกคามจากการทำผิดจารีตของบุคคลอื่น บุคคลประเภทนี้จะจัดประเภทบุคคลที่ผิดจารีตว่าเป็นบุคคลที่ยังไม่เจริญ ด้อยกว่า แสดงถึงความเสื่อม เนื่อง

ด้วยเหตุนี้บุคคลกลุ่มนี้จึงหลีกเลี่ยงที่จะตอบคำถามหรือเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ตนมองว่าเป็นเด็ก ซึ่งคือมุมมองของการลดค่าในตัวผู้อื่น จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เป็นแนวความคิดของการดูถูกเหยียดหยาม รั้งเกียดเดียดฉันท์ และศุภคามบุคคลอื่น Adorno, Brunswik, Devison, และ Sanford (1950)

บุคคลที่ไม่ได้มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสามารถมีความรั้งเกียดเดียดฉันท์ต่อผู้อื่นได้เช่นเดียวกับบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับการเหยียดเชื้อชาติของชาวแอฟริกาใต้ในประเทศอเมริกา (Pettigrew, 1958) กล่าวว่าความรั้งเกียดเดียดฉันท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของบุคลิกภาพน้อยกว่าเรื่องของสภาพสังคม ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของความรั้งเกียดเดียดฉันท์ นั่นคือว่าภูมิหลังเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดเป็นกฎเกณฑ์ และความรั้งเกียดเดียดฉันท์ขึ้นมา ซึ่งในขณะนี้ ความคิดนี้กำลังแผ่ขยายอย่างกว้างขวาง ซึ่งถูกยอมรับโดยสาขาจิตวิทยาสังคม ผู้ซึ่งได้ศึกษาความรั้งเกียดเดียดฉันท์ และความเกี่ยวข้องกันระหว่างกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน (Billig, 1976 ; Reynolds et al., 2001) นั้นสอดคล้องกับภาพในความคิดที่ว่าภาพในความคิดเกิดขึ้นจากการหล่อหลอมของสังคม (Baron & Byrne ,1996)

ทฤษฎีหลายทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์พัฒนามาจากการศึกษาทางสังคมวิทยาเกี่ยวกับการสร้างภาพในความคิด และการสร้างความรั้งเกียดเดียดฉันท์ (prejudice) การศึกษาในสมัยแรกๆ เชื่อหรือเสนอว่าภาพในความคิด เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะในหมู่มุขมีระเบียบวินัย เครื่องครัด ชอบใช้อำนาจ (authoritarian) และขาดความยืดหยุ่น เกือบนักจิตวิทยาจึงสรุปว่ามีสาเหตุมาจากความขัดแย้ง, การมาจากครอบครัวที่ได้รับความกดดันจากบิดามารดา และ ความขาดการพัฒนาทางสมองและทางอารมณ์อันเพียงพอ แต่ในปัจจุบันความเชื่อนี้เป็นความเชื่อที่ล้าสมัย นักวิทยาศาสตร์และนักทฤษฎีในปัจจุบันสรุปว่าภาพในความคิด ไม่แต่จะเกิดขึ้นเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ดำรงอยู่อย่างไม่จบไม่สิ้นในกระบวนการคิดของมนุษย์

สถานการณ์แวดล้อมบางอย่างก็เป็นอีกปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างภาพในความคิดของแต่ละบุคคล ตัวอย่างเช่นงานศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงสร้างภาพในความคิดในทางลบมากกว่าชาย และผู้หญิงจะอ่านลักษณะรูปร่างหน้าตามากกว่าผู้ชาย นักทฤษฎีบางท่านค้านและสนับสนุนความเชื่อมโยงของความคิด ประสบการณ์ และเชื่อว่าความคิดเชิงลำเอียงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพียงพอที่จะสร้างเจตคติต่อบุคคลนั้น นักทฤษฎีท่านอื่นกล่าวว่าอย่างน้อยที่สุดก็จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างสถานะทางจิตใจและพฤติกรรมในการที่จะสร้างเจตคติหรือสร้างภาพในความคิดขึ้นมาได้ การสร้างภาพในความคิดเป็นแต่เพียงทฤษฎีที่ไม่มีรากฐานมาจากเหตุการณ์แวดล้อมที่พิสูจน์ได้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดของภาพในความคิดคือการสรุปอย่างไม่มีถูกต้องของลักษณะภายในจากลักษณะรูปร่างหน้าตาที่เห็นภายนอก คำอธิบายของพฤติกรรมของบุคคลเป็น

สิ่งที่เกิดจากภายใน (ที่รวมทั้งวัตถุประสงค์, ความรู้สึก, บุคลิก, ลักษณะเฉพาะตัว, เหตุผล, ค่านิยม และ ความรู้สึกขั้วลบ) มิใช่มาจากลักษณะรูปร่างหน้าตาที่มองเห็นจากภายนอก

ภาพในความคิดที่เกิดขึ้นในบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม ถือว่าเป็นสัญลักษณ์ (representation) ของกลุ่มที่ไม่ตรงต่อความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการให้คำอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่ม หรือระบบการสร้างเหตุผล (system justification) ฐานะทางสังคม หรือ ตำแหน่งของกลุ่มเป็นเครื่องแสดงเนื้อหาของภาพในความคิด มิใช่ลักษณะของบุคคลแต่ละคน หรือของสมาชิกแต่ละคน ของกลุ่มที่แท้จริง กลุ่มที่มีสิทธิทางสังคมและทางเศรษฐกิจน้อยกว่ากลุ่มอื่นจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการสร้างภาพในความคิดที่เป็นการสนับสนุนเหตุผลถึงสาเหตุที่เป็นกลุ่มที่ด้อยกว่าผู้อื่น เช่นเป็นกลุ่มที่มีผู้มีงานทำ น้อยกว่ากลุ่มอื่น สาเหตุที่สมาชิกในกลุ่มที่ถือว่าเป็นกลุ่มที่ด้อยกว่าประสบกับความยากลำบากในการหางาน ทำอาจจะอาจจะเกิดจากความลำเอียงที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม, จากการเหยียดผิว หรือจากปัจจัยทางอำนาจทางสังคมที่เกี่ยวข้อง แต่กระนั้นสมาชิกในกลุ่มนี้ก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ที่ 'ขาดความกระตือรือร้น' เช่นใน ความเห็นที่ว่า 'ถ้าจะพยายามหาจริงๆ ก็จะได้', 'ขาดความมีสติปัญญา' เช่นในความเห็นที่ว่า 'คงฉลาดไม่พอที่จะทำงานได้' และ 'เกียจคร้าน' เป็นต้น

ภาพในความคิดของคนกลุ่มนี้จะเน้นย้ำถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มเกินจากความเป็นจริง นอกจากนั้นในการจัดลำดับของกลุ่มแต่ละกลุ่ม ก็ยังเป็นเครื่องมือในการลดลักษณะความคล้ายคลึงกัน ระหว่างกลุ่ม และจะเพิ่มการมองหาข้อแตกต่าง และเน้นความแตกต่างยิ่งขึ้นไปอีก กรณีที่ว่านี่ดูเหมือนว่ากลุ่ม ที่ดูจะแตกต่างกันมากอันที่จริงแล้วเป็นกลุ่มที่คล้ายคลึงกันมากกว่าที่จะแตกต่าง

อย่างไรก็ตามความรังเกียจเดียดฉันท์ก็ถือเป็นความคิดเห็นส่วนบุคคล กลุ่ม หรือปรากฏการณ์ที่มีการ พัฒนานอกเหนือจากการตรวจสอบ หรือจากหลักฐานที่เป็นระบบ ความรู้สึกรังเกียจเดียดฉันท์นี้ในบางครั้งก็ แสดงถึงความเห็นด้วย แต่ในส่วนใหญ่จะพบว่าเป็นความไม่เห็นด้วยเสียมากกว่า และอาจกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่เป็นกฎเกณฑ์ของสังคมที่ต้องปฏิบัติ ยึดถือตามได้ (Bark, 1999) ซึ่งจะสอดคล้องกับพวกเผด็จ การที่เป็นพวกอนุรักษนิยม ถ้าใครปฏิบัติฝ่าฝืนออกไปจากกฎ บุคคลกลุ่มนี้มักจะไม่ชอบ เพราะว่าด้วยลักษณะนิสัยที่มีความเข้มงวด การเป็นกลุ่มที่มีความอนุรักษนิยมสูง จึงมักเป็นสาเหตุนำไปสู่ความรังเกียจเดียดฉันท์ได้

ความแตกต่างระหว่างเพศ

มนุษย์ในสังคมประกอบไปด้วยเพศชายและเพศหญิง โดยทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันทางกายภาพอย่างชัดเจน โดยแต่ละเพศก็จะถูกคาดหวังจากสังคมไปในลักษณะที่ต่างกัน (Bem, 1981) ลักษณะที่แสดงถึงความเป็นชายหรือหญิงนั้น บุคคลจะเรียนรู้จากการสังเกตบุคคลรอบข้าง ทั้งที่เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดสนิทสนม หรือไม่ได้ใกล้ชิดสนิทสนม รวมไปถึงการอบรมสั่งสอนจากพ่อและแม่ การเรียนรู้ลักษณะบทบาททางเพศนั้นมักจะเป็นไปตามที่ตรงกับลักษณะตามเพศของตนเอง (Sex-Typing) ของตนเองทั้งชายและหญิง (Spence และ Helmreich (1978) อ้างถึงใน นันทกา จุลยพันธ์, 2546) เสนอว่า การรับรู้ถึงลักษณะของความเป็นชายและหญิงนั้น ไม่ได้มีเพียงบทบาททางเพศแบบใดแบบหนึ่งเพียงลักษณะเดียว แต่จะประกอบไปด้วยลักษณะของความเป็นชายและความเป็นหญิงเล็กน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

1.1 บทบาทของความเป็นชาย (Masculine) คือ บุคคลที่มีค่าคะแนนความเป็นชายสูงกว่าคะแนนมัธยฐาน (median) ของแบบวัดคุณลักษณะความเป็นชาย และมีค่าคะแนนความเป็นหญิงต่ำกว่าคะแนนมัธยฐานของแบบวัดคุณลักษณะความเป็นหญิง

1.2 บทบาทของความเป็นหญิง (Feminine) คือ บุคคลที่มีค่าคะแนนความเป็นหญิงสูงกว่าคะแนนมัธยฐาน (median) ของแบบวัดคุณลักษณะความเป็นหญิง และมีค่าคะแนนความเป็นชายต่ำกว่าคะแนนมัธยฐานของแบบวัดคุณลักษณะความเป็นชาย

1.3 บทบาทความเป็นชายและหญิง (Androgyny) คือ บุคคลที่มีค่าคะแนนความเป็นชายและความเป็นหญิงสูงกว่าคะแนนมัธยฐานทั้งคู่

1.4 บทบาททางเพศไม่เด่นชัด (Undifferentiated) คือ บุคคลที่มีค่าคะแนนความเป็นชายและความเป็นหญิงต่ำกว่าคะแนนมัธยฐานทั้งคู่

ตารางแสดงการแบ่งบทบาททางเพศออกเป็น 4 ลักษณะ

ลักษณะของความเป็นชาย

ลักษณะของความเป็นหญิง

	มากกว่าค่า มัธยฐาน	ต่ำกว่าค่า มัธยฐาน
มากกว่าค่า มัธยฐาน	แอนโดรจีนี	ลักษณะความเป็น หญิง
ต่ำกว่าค่า มัธยฐาน	ลักษณะความ เป็นชาย	ลักษณะบทบาท ทางเพศที่ไม่ ชัดเจน

ที่มา : (Spence และ Helmreich (1978) อ้างถึงใน นันทกา จุลยพันธ์, 2546)

งานวิจัยทางด้านจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การก็มีการวิจัยที่พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่าง หญิงกับชายในเรื่องของผลกระทบที่มีต่อการทำงาน ดังนั้นจึงพบว่าไม่มีความแตกต่างในเรื่องของความสามารถที่จะแก้ปัญหา ทักษะของการวิเคราะห์ การจูงใจ ความสามารถในการเรียนรู้ หรือความสามารถทางสังคม แต่ ผู้หญิงจะมีการประนีประนอม เชื่อฟัง ยอมรับ และมีความคาดหวังของความสำเร็จของงานต่ำกว่าผู้ชาย ดังนั้นผู้หญิงจะขาดงานมากกว่าผู้ชาย หรือที่ Bakan ได้ให้ความหมายของความเป็นชาย (Masculinity) ด้วยคำว่า Agency และความเป็นหญิง (Femininity) ด้วยคำว่า Communion ซึ่ง Agency หมายถึง การแสดงคุณลักษณะของการป้องกันตนเอง อันได้แก่ การป้องกันตนเอง (Self-Protection) การรักษามลประโยชน์ของตนเอง (Self-Assertion) การทำตัวให้กว้างขวาง (Self-Expersion) มีลักษณะแบ่งแยก และมีแรงจูงใจใฝ่รู้ และ Communion หมายถึง การแสดงคุณลักษณะในการเกี่ยวพันระหว่างสิ่งต่าง ๆ อันได้แก่ การติดต่อ (Contact) การเปิดเผย (openness) การร่วมมือ (Union) ขาดการแบ่งแยก (The Lack of Separations) และไม่รักษาสัญญาที่จะร่วมมือกัน (Noncontractual Cooperation)

มีงานวิจัยในประเทศอีกหนึ่งเรื่องที่ศึกษาความคาดหวังของผู้ชายต่อบทบาทของผู้หญิงในครอบครัว (ปรารภนา ศิริศรัทธาธรรม, 2543) มีสมมติฐานหลักคือ 1. ผู้ชายจะคาดหวังให้ผู้หญิงมีบทบาทในครอบครัว

ตามแบบเดิม 2. ผู้ชายจะคาดหวังว่าการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงไปจากเดิม จะส่งผลกระทบต่อครอบครัวเชิงลบ 3. ผู้ชายจะคาดหวังให้ผู้หญิงมีบทบาทนอกครอบครัวน้อยลง 4. ผู้ชายจะมีความคาดหวังต่อบทบาทของผู้หญิงในครอบครัวสอดคล้องกับความคาดหวังต่อบทบาทของผู้หญิงนอกครอบครัว นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ชายโสด อีก 10 คน ข้อค้นพบหลักที่ได้จากการวิจัยคือ 1) ผู้ชายโสดในสังคมสมัยใหม่ยังคงคาดหวังให้ผู้หญิงมีบทบาทในครอบครัวตามแบบเดิมถ้าครอบครัวมีรายได้เพียงพอ 2) ผู้ชายยังคาดหวังต่อไปว่าการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงไปจากเดิมจะส่งผลกระทบต่อครอบครัวเชิงลบ 3) นอกจากนี้ผู้ชายจะคาดหวังให้ผู้หญิงมีบทบาทนอกครอบครัวน้อยลง และ 4) ความคาดหวังของผู้ชายต่อบทบาทของผู้หญิงในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของเขาต่อบทบาทของเธอนอกครอบครัว

สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ความเสมอภาคและเท่าเทียมในสถานะทางเพศทำให้ผู้หญิงมีบทบาทในการทำสิ่งต่างๆ มากขึ้น เช่นงานวิจัยชิ้นหนึ่งที่ศึกษาวิจัยบทบาททางสังคมของผู้หญิงยุคใหม่ในภาพยนตร์ไทย มีลักษณะทางกายภาพที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง กล้าเปิดเผยแต่ยังแสดงอาการลังเลในการตัดสินใจ พยายามที่จะผลักดันตนให้หลุดพ้นจากความเชื่อเดิมๆ สำหรับภาพตัวแทนของผู้หญิงหลังสมัยใหม่ พบภาพของการไม่ยึดติดกับสิ่งต่างๆ ทำตามความต้องการส่วนตน ใช้เรื่องเพศเป็นตัวแสดงความรู้สึกรัก มุ่งหาความสุขให้กับชีวิต กำหนดรสนิยมทางเพศของตนเองได้ ในขณะที่ภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ในภาพยนตร์อเมริกัน มีความเป็นปัจเจกชนสูง แต่ก็ให้ความสำคัญกับครอบครัว มีลักษณะของการทวนกระแสสังคม ไม่ต้องการให้สังคมคาดหวัง สำหรับภาพตัวแทนของผู้หญิงหลังสมัยใหม่มีการประกอบอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์ มีความล้ำหน้า แต่ก็โหยหาถึงรากเหง้าของตน ปฏิเสธกฎเกณฑ์ของสังคมทั้งปวง ใช้เทคโนโลยีในการเสริมความรู้ และมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายได้หลายคนเพื่อหาความสุขใส่ตัว (กนกพรรณ วิบูลย์ศรีน, 2547) ภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกันมีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันในแง่ของวิถีการดำเนินชีวิต การแสดงออกที่มีต่อสังคมและคนรอบข้าง แต่ก็แฝงด้วยความเหงา และมีความแตกต่างกันในแง่ของการเลือกกำหนดรสนิยมทางเพศ การให้ความสำคัญกับครอบครัว และการได้รับการลงโทษจากสังคม ภาพตัวแทนของผู้หญิงหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกันมีความคล้ายคลึงกันในแง่การรู้ความต้องการของตัวเอง การดำเนินชีวิต และมีความแตกต่างกันในแง่ของการใช้อำนาจของตนกับผู้ชายเพื่อให้ประสบความสำเร็จ หรือถึงยังเป้าหมาย ฆานิต อมราพิทักษ์ (2547) ศึกษาบทบาทของผู้หญิงในงานราชการเรื่องสถานภาพและการยอมรับบทบาทการทำงานของผู้หญิง ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อสถานภาพและการยอมรับบทบาทการทำงานของผู้หญิง พบว่า ผู้หญิงได้รับการยอมรับในบทบาทและสถานภาพในการทำงานมากกว่าในอดีต องค์กรเปิดโอกาสให้ผู้หญิงและผู้ชายแสดงความสามารถในการทำงานได้อย่างเท่าเทียมกันมาก

ขึ้น ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อบทบาทและสถานภาพในการทำงานของผู้หญิงในส่วนราชการที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับการศึกษา แต่ก็มีงานวิจัยด้านการรับรู้และการประเมินเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างเพศทั้งในประเทศและต่างประเทศ บางงานวิจัยที่กล่าวว่าทั้งผู้หญิงและผู้ชายมีการรับรู้เรื่องความยุติธรรมในการอยู่ร่วมกันไม่แตกต่างกัน เช่น มีงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมกับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัย และศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม ระหว่างเพศพบข้อมูลที่น่าสนใจว่าเพศชายและเพศหญิงมีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมทั้ง 3 มิติไม่แตกต่างกัน คือมีความรู้สึกที่ดีเชิง อัตวิสัยในมิติด้านความพึงพอใจในชีวิต มิติด้านความสุข และมิติด้านอารมณ์ทางบวก (สาริณี วิเศษศร, 2540)

งานวิจัยเกี่ยวข้องกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง

คาดว่ากาเกิด ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง หรือPrejudice against women เริ่มมีความเข้มข้นและเห็นได้ชัดในปี 1965 หรือปีที่มีการทำสนธิสัญญาแอดแลนต้า ที่มีการแสดงออกว่ามีการแบ่งแยกการปฏิบัติกับผู้หญิงเชื้อสายนิโกร (Hudson, 2010) และยังมีงานวิจัยที่บ่งบอกถึงปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย พบว่าปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อ คือการที่ได้รับวัฒนธรรมรองและค่านิยมทางสังคมแบบชายเป็นใหญ่มาเป็นแบบแผนปฏิบัติ มีและใช้อำนาจที่อยู่เบื้องหลังบทบาทความเป็นชายกระทำต่อผู้หญิงอย่างไม่เท่าเทียมกันและปฏิบัติต่อหญิงราวกับทรัพย์สินที่ซื้อขายแลกเปลี่ยนและแบ่งปันแก่เพื่อนชายด้วยกัน (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2544)

การสำรวจวิจัยพบว่า ทศนคติเรื่องเพศของนักเขียนหญิงและชายที่ปรากฏในเนื้อหาหนังสือแนวสนับสนุนความก้าวหน้า มี 5 ประเด็น ได้แก่ ค่านิยมและทัศนคติด้านชีววิทยา ค่านิยมและทัศนคติด้านพฤติกรรม ค่านิยมและ ทัศนคติด้านสังคม ค่านิยมและทัศนคติด้านเพศสัมพันธ์ และค่านิยมและทัศนคติด้านบทบาทและ สถานภาพ (โชติกา รุ่งชัยมงคล, 2548) ซึ่งเนื้อหาในหนังสือยังคงตอกย้ำการนำเสนอค่านิยมเพื่อเพศแบบดั้งเดิมและมีทัศนคติในด้านลบต่อผู้หญิงและผู้ชาย แต่ก็ได้นำเสนอค่านิยมแบบใหม่และทัศนคติในด้านบวกบางประการ เช่น นักเขียนชายไม่ให้คุณค่ากับพรหมจรรย์อีกต่อไป และมีทัศนคติในด้านบวกต่อผู้หญิงที่คบหาผู้ชายหลายคนโดยมองว่าเป็นโอกาสของผู้หญิงที่จะเลือกผู้ชายที่ดีที่สุดเป็นคู่ครอง ผู้หญิงและผู้ชายมีค่านิยมอยู่กันกันฉันท์สามีภรรยาโดยไม่แต่งงานและมีผู้หญิงจำนวนมากรับบทบาทเป็นแม่ที่เลี้ยงดูลูกตามลำพัง ภาพผู้หญิงในหนังสือแนวสนับสนุนความก้าวหน้ามี 2 ลักษณะ คือ ภาพผู้หญิงที่มีบทบาทเพศแบบ

ดั้งเดิม และภาพผู้หญิงที่มีบทบาทเพศแบบใหม่ โดยเนื้อหาในยังคงตอกย้ำการนำเสนอภาพผู้หญิงที่มีบทบาทเพศแบบดั้งเดิมเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็นำเสนอภาพผู้หญิงที่มีบทบาทเพศแบบใหม่บางส่วน ทั้งนี้ทั้งนั้นยังเป็นบทบาททางเพศแบบใหม่ที่ยังไม่มีความก้าวหน้ามากนักและยังถูกจำกัดขอบเขตไว้บางส่วน ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้หญิงมีโอกาสออกไปทำงานนอกบ้าน แต่สังคมก็ยังคาดหวังให้ผู้หญิงมีบทบาทหลักในการเป็นแม่และภรรยา ซึ่งตอกย้ำให้เห็นความไม่เท่าเทียมทางเพศระหว่างเพศหญิงและเพศชาย และระบบอำนาจชายเป็นใหญ่ในสังคมไทยยังคงดำรงอยู่อย่างเข้มแข็ง การรายงานข่าวที่ทำให้ผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวกลายเป็นจำเลยของสังคมและตกเป็นเหยื่อของหนังสือพิมพ์ การใช้ภาษาที่มีการให้คุณค่าและชอนนัยยะเอาไว้ จะทำให้การรายงานข่าวเป็นมากกว่าการเสนอข้อเท็จจริง ด้วยการตอกย้ำอุดมการณ์และสร้างความคุ้นเคยให้กับสังคมด้วยมายาคติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของแนวคิดชายเป็นใหญ่ (มนทกานต์ เชื่อมจิต, 2545)

อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่แสดงถึงค่านิยมชมชอบในลักษณะของผู้หญิง ในงานวิจัยกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างการยอมรับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรี ที่ศึกษาลักษณะของกลยุทธ์ในการสื่อสารที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีใช้เพื่อสร้างการยอมรับความสามารถในการปฏิบัติ หน้าที่ตามบทบาททางการเมืองและศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับความสามารถในการปฏิบัติ หน้าที่ตามบทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรี งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยเก็บข้อมูลจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรี จำนวน 5 ท่านและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชาย 4 ท่าน เป็นการสัมภาษณ์พร้อมแบบสอบถามและการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary research) ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การสื่อสารที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีใช้เพื่อสร้างการยอมรับนั้นแตกต่างตามบทบาทต่าง ๆ โดยพบว่า บทบาทในสภาผู้แทนราษฎร กลยุทธ์การสื่อสารที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีใช้ได้แก่ การนำเสนออย่างมีเหตุผล พยายามเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี มีการวางตัวให้เหมาะสมกับกลุ่มและสถานที่ เป็นต้น นอกจากนี้บทบาทในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สตรีต้องใช้กลยุทธ์การสื่อสารที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่จะนำเสนอ การพยายามเสนอเรื่องที่เป็นที่สนใจของสาธารณชน ส่วนการทำงานในคณะกรรมการ ได้แก่ กลยุทธ์การเรียนรู้ งานการเมืองเพิ่มเติม และการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับหน่วยงานและผู้เชี่ยวชาญในคณะกรรมการ ส่วนกลยุทธ์ในบทบาทนอกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ การเยี่ยมเยียนประชาชน เช่น การลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ มีความเป็นกันเอง การเข้าไปพบปะพูดคุยถึงในบ้าน การประสานงานโดยเร็วและการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการติดต่อเพื่อให้งานราบรื่น ส่วนในเรื่องปัญหาเด็กและสตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีมีการรวมกลุ่มในการแก้ไขและการขยายนโยบายไปยังองค์กรระหว่างประเทศ ส่วนในพรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีเน้นความจริงใจ ความสามารถในการแสดงอุดมการณ์ของตนเอง และความเป็นผู้นำ นอกจากนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีที่

ได้รับมอบหมายในตำแหน่งหน้าที่ ที่นอกเหนือจากการทำงานในสภา ยังได้ใช้กลยุทธ์ในการสร้างความน่าเชื่อถือและความเข้าใจในงานนั้น ๆ และให้ความเป็นกันเองกับผู้ร่วมงานที่เป็นข้าราชการ ประจำและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างการยอมรับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยที่ปัจจัยภายใน 3 ลำดับแรกที่มีอิทธิพล ได้แก่ บุคลิกลักษณะความสามารถและวิธีการในการพูด และประวัติส่วนตัว ส่วนปัจจัยภายนอกนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เห็นว่าพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัด เป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการยอมรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในขณะที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชาย เห็นว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตย และการเน้นความเท่าเทียมกันเป็นปัจจัยสำคัญ นอกจากนี้ การเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสิทธิสตรี โอกาสในการเข้าถึงสื่อมวลชน การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ยอมรับความสามารถมากกว่าเพศก็เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการที่จะทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับการยอมรับความสามารถมากขึ้นด้วย(ระพีพร ฤทธิไพโรจน์ ,2548)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม

งานวิจัยนี้เสนอถึงงานการวิจัยก่อนหน้า ใน 2 รูปแบบ คือ 1. เสนอโดยการใช้หลักการสัมภาษณ์2. จากการค้นหาจากคำตอบ ผู้ที่มีลักษณะเผด็จการและลักษณะอำนาจทางสังคม จะแสดงให้เห็นความแตกต่างของบุคคลทั้งในผู้ชายและผู้หญิง จากการวิจัยพบว่าผู้ชายจะมีลักษณะอำนาจทางสังคมสูงกว่าผู้หญิง ในขณะเดียวกัน McFarland and Adelson (1997) และ Altemeyer (1998) พบว่าผู้ชายมักแสดงลักษณะของการเหยียดหยามมากกว่าผู้หญิง จากการวิจัยยังนำเสนออีกว่าบทบาททางเพศที่แสดงออกถึงความเป็นชายนั้น (อาจเกิดจากอาชีพหรือลักษณะของงานที่แสดงตัวตน) มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะอำนาจทางสังคม ลักษณะของบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม และประเภทของความรังเกียจเดียดฉันท์ที่แสดงออกในผู้ชาย แต่ไม่พบการแสดงออกในผู้หญิง (Lippa, 1995) จากงานวิจัยมากมายมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าลักษณะของผู้ชายและผู้หญิง อำนาจทางสังคม ลักษณะอำนาจนิยม และความรังเกียจเดียดฉันท์อาจมีความเชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อน ผลการวิจัยที่พบคือผู้หญิงที่มีลักษณะอำนาจทางสังคมสูงมักถูกตัดสินว่ามีลักษณะบทบาททางเพศชายมาก และมีลักษณะทางเพศหญิงน้อย การที่ถูกตัดสินให้เป็นเช่นนี้ เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นผิดไปจากความคาดหวังที่สังคมมีต่อเพศสภาวะ จากข้อคำถามที่ใช้ในงานวิจัยชี้ให้เห็นว่าลักษณะอำนาจทางสังคมมีความเกี่ยวข้องกับความคาดหวังของลักษณะทางบุคลิกภาพ อย่างไรก็ตามลักษณะอำนาจนิยมไม่อาจแสดงความสัมพันธ์กับการทดสอบโดยให้รายงานตนเอง รวมไปถึงการวัดการจัดการตน ถึงแม้ว่าลักษณะของอำนาจ

นิยมจะไม่สามารถวัดได้อย่างมาตรฐาน แต่สามารถวัดได้จากการสัมภาษณ์ถึงพฤติกรรมต่าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างระหว่างเพศ

งานวิจัยของ Whitley (1999) พบว่า บุคคลประเภทอนุรักษ์นิยม และบุคคลประเภทสังคมนิยม มีความเชื่อ และเสนอ 2 ตัวแปรหลักๆ เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน และมีความสำคัญซ่อนอยู่ในความรังเกียจเดียดฉันท์ การศึกษาครั้งนี้มุ่งทดสอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสามกลุ่มนี้ คือ การสนองตอบทางอารมณ์ของผู้ที่มีความรังเกียจเดียดฉันท์ ภาพในความคิด และเจตคติที่จะนำไปสู่ความเท่าเทียมกัน โดยศึกษาใน 2 กลุ่มสังคม คือ ชาวแอฟริกัน อเมริกัน และ กลุ่มรักร่วมเพศ จากการยอมรับที่เคยมีมาแสดงให้เห็นว่าสังคมนิยมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มาจากความรังเกียจเดียดฉันท์ ซึ่งนำไปสู่การเป็นกลุ่ม และบุคคลประเภทอนุรักษ์นิยมมีความสัมพันธ์กับการแสดงออกทางอารมณ์ รวมไปถึงภาพในความคิดที่มีต่อบุคคลรักร่วมเพศ เท่านั้นยังไม่พอผู้วิจัยยังค้นพบอีกว่าในการทำนายโดยใช้รูปแบบสังคมนิยม ภาพในความคิดจะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบความเชื่อแบบสังคมนิยมและสิ่งอื่นๆ ที่มาจากความรังเกียจเดียดฉันท์ และความเชื่อแบบสังคมนิยมใช้เพศเป็นตัวกลางในการแบ่งแยกความแตกต่างอย่างชัดเจนในความรังเกียจเดียดฉันท์

จากการศึกษาข้างต้น ปัจจัยต่างๆที่กล่าวมาข้างต้น มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องต่อการเกิดความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงทั้งสิ้น แต่จากบทบาทที่สังคมได้กำหนดไว้ คือ บทบาทที่ผู้หญิงต้องเป็นแม่บ้านแม่เรือน ส่วนผู้ชายต้องเป็นฝ่ายที่ต้องหาเลี้ยงครอบครัว ออกไปทำงานในสังคมภายนอก เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป จะเป็นไปได้หรือไม่ที่บทบาทของผู้หญิงที่สังคมมอบให้นั้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลง การหลอหลอมทางสังคมยังคงมีผลต่อเจตคติ ความเชื่อต่างๆอยู่หรือไม่ อย่างไร จึงเกิดเป็นสมมติฐานในการวิจัยเรื่องภาพในความคิดต่อเพศมีสหสัมพันธ์ต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของภาพในความคิดว่าส่งผลต่อเจตคติหรือ และบทบาททางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงแตกต่างจากผู้หญิงที่มีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง อีกทั้งลักษณะบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่างมีความสัมพันธ์ เนื่องจากเป็นลักษณะของบุคคลที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง การดูถูกเหยียดหยามผู้อื่นว่าด้อยค่า ทำให้ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการวัดความรังเกียจเดียดฉันท์ใน 2 ลักษณะ คือการวัดโดยนัย และการวัดโดยตรง ซึ่งการวัดทั้งสองรูปแบบนี้อาจส่งผลให้ การวัดความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมีความแตกต่างกับการวัดความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

วัตถุประสงค์ในงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม ในการทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศที่มีต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง และโดยนัย

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง และวัดโดยนัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวแปรในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1

ตัวแปรต้น คือ เพศ

ตัวแปรตาม คือ ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง

สมมติฐานข้อที่ 2

ตัวแปรต้น คือ เพศ

ตัวแปรตาม คือ ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

สมมติฐานข้อที่ 3

ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม

ตัวแปรตาม คือ ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง

สมมติฐานข้อที่ 4

ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม

ตัวแปรตาม คือ ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

สมมติฐานข้อที่ 5

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบวิธีการวัด

ตัวแปรตาม คือ คะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง

สมมติฐานข้อที่ 6

ตัวแปรต้น คือ ภาพในความคิด

ตัวแปรตาม คือ ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง

สมมติฐานข้อที่ 7

ตัวแปรต้น คือ ภาพในความคิด

ตัวแปรตาม คือ ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

สมมติฐานข้อที่ 8

แปรต้น คือ เพศ

ตัวแปรส่งผ่าน คือ บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม และภาพในความคิดต่อผู้หญิง

ตัวแปรตาม คือ ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

สมมติฐานข้อที่ 9

ตัวแปรต้น คือ เพศ

ตัวแปรส่งผ่าน คือ บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม และภาพในความคิดต่อผู้หญิง

ตัวแปรตาม คือ ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง
2. ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้หญิง
3. ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ
4. ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ
5. ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย
6. ภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง
7. ภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย
8. เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง โดยมีภาพในความคิดต่อผู้หญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน
9. เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย โดยมีภาพในความคิดต่อเพศและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความรังเกียจเดียดฉันท์ หรือ Prejudice หมายถึง เจตคติทางลบต่อกลุ่มทางสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือต่อสมาชิกในกลุ่มนั้น ซึ่งมีทั้งแบบที่แสดงออกทางการกระทำและไม่แสดงออก หรือทั้งแสดงออกทางการกระทำและไม่แสดงออกมา เป็นเพียงความคิดหรือความรู้สึกที่อยู่ภายใน

2. บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม หมายถึง การไม่รู้จักระเบียบวินัย และมักจะเข้มงวด รวมไปถึงการมีความอดทนอดกลั้นต่ำสำหรับเรื่องที่ไม่แน่นอน ลักษณะบุคลิกภาพแบบนี้จะให้ความเคารพนับถือในบุคคลที่เป็นคนสำคัญที่เป็นผู้มีอำนาจและได้รับการยอมรับ มักมีมุมมองของการลดค่าในตัวผู้อื่น

3. การทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย หมายถึง การวัดระยะเวลาการจัดประเภทคำศัพท์เป้าหมาย หรือรูปภาพที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง (ฉัน-ไม่ใช่ฉัน) กับคำที่แสดงคุณลักษณะทางบวกหรือทางลบ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. กระบวนการสร้างภาพในความคิด หมายถึง การเข้าใจความแตกต่างระหว่าง "กลุ่มใน" (In-group) และ "กลุ่มนอก" (Out-group) ผู้ที่อยู่ในจะถือว่าเป็นผู้ปกติและมีคุณสมบัติเหนือกว่า และโดยทั่วไปแล้วจะเป็นกลุ่มที่มีผู้ที่มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของหรือมีผู้ต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ส่วน "กลุ่มนอก" เป็นผู้คนที่อยู่นอกกลุ่ม ที่มักจะเห็นกันว่าด้อยกว่าผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของคนกลุ่มใน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อทราบถึงอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมในการทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง
2. เพื่อทราบถึงอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างเพศที่มีต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง
3. เพื่อทราบถึงความแตกต่างในการวัดความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง และโดยนัย

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ เพื่อทดสอบปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความรังเกียจ
เดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง และวัดโดยนัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 129 คน
แบ่งเป็นผู้ชาย 57 คน และผู้หญิง 72 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรังเกียจเดียวดฉันท์ที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ส่วนที่ 1 บุคลิกภาพแบบอำนาจ
นิยม เป็นการวัดรูปแบบของบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เครื่องมือที่ใช้คือ มาตรฐานบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม
ส่วนที่ 2 ภาพในความคิดที่มีต่อผู้หญิง เครื่องมือที่ใช้คือ มาตรฐานภาพในความคิด ส่วนที่ 3 ความรังเกียจ
เดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง เครื่องมือที่ใช้คือมาตรฐานวัดความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง เป็นวิธีการวัดความรังเกียจ
เดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงโดยตรง และ ความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย เครื่องมือที่ใช้คือ การทดสอบ
การเชื่อมโยงโดยนัย (IAT)

ขั้นตอนการพัฒนามาตรวัด

1. มาตรฐานวัดความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง

มาตรฐานวัดความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงในงานวิจัยนี้ พัฒนาโดยยึดตามคำจำกัดความของ Baron
และ Byrne (2004) และการศึกษางานวิจัยที่ทำเกี่ยวกับเรื่องความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง ซึ่งประกอบด้วย
ข้อกระทงทั้งหมด 28 ข้อ แบ่งเป็นข้อกระทงทางบวก 14 ข้อ และข้อกระทงทางลบ 14 ข้อ มาตรวัดนี้มีลักษณะ
เป็นมาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วงคะแนน ตั้งแต่ 1-5 โดยมีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆกัน
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในขั้นตอนการพัฒนามาตรวัดเริ่มจากการนำข้อกระทงที่กลั่นกรองแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิต นักศึกษา จำนวน 160 คน เป็นผู้หญิง 80 คน ผู้ชาย 80 คน จากนั้นจึง นำผลคะแนนรวมจากการตอบมาตรแบ่งข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสูง คือ ผู้ที่มีคะแนนรวมสูงกว่าหรือเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 และกลุ่มต่ำ คือ ผู้ที่มีคะแนนรวมต่ำกว่าหรือเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 จากนั้นจึงใช้สถิติที่ จำแนกความแตกต่างของคะแนนในแต่ละข้อ ระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ เพื่อคัดเลือกข้อกระทงที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบพบว่า มีข้อกระทงจำนวน 28 ข้อ ที่สามารถจำแนกกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงนั้นๆกับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด (Correlation Item-Total Correlation หรือ CITC) พบว่า มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 25 ข้อ เหลือเป็นข้อกระทงทางบวก 14 ข้อ และข้อกระทงทางลบ 11 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .91

ผลการทดสอบความตรงของข้อกระทง ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) โดยใช้การวิเคราะห์ส่วนประกอบमुखสำคัญ (principal component analysis) เพื่อหาความตรงของมาตร พบว่า ค่าสถิติดัชนีไคเซอร์ – ไมเยอร์ - ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of adequacy หรือ KMO) มีค่าเท่ากับ .86 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนในข้อกระทง ทั้ง 25 ข้อ ได้ร้อยละ 31.96

2. มาตรฐานวัดภาพในความคิด (Stereotype) ของผู้ชายและผู้หญิง

มาตรฐานวัดภาพในความคิด (Stereotype) ของผู้ชายและผู้หญิง ในงานวิจัยนี้ พัฒนาโดยยึดตามคำจำกัดความของ Baron และ Byrne (1996) และการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องมาตรฐานวัดภาพในความคิดของผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งประกอบด้วยข้อกระทงทั้งหมดที่เป็นคำหรือวลี 58 ข้อ ที่มีทั้งคำทางลบและคำทางบวก

มาตรฐานวัดนี้มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่าแบบ 5 ช่วงคะแนน ตั้งแต่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ถึง 5 = เห็นด้วยอย่างมาก เช่นเดียวกับมาตรฐานวัดความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง

ในขั้นตอนการพัฒนามาตรวัดเริ่มจากการนำข้อกระทงที่กลั่นกรองแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิต นักศึกษา จำนวน 156 คน จากนั้นจึง นำผลคะแนนรวมจากการตอบมาตรฐานวัดแบ่งข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสูง คือ ผู้ที่มีคะแนนรวมสูงกว่าหรือเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 และกลุ่มต่ำ คือ ผู้ที่มีคะแนนรวมต่ำกว่าหรือเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 จากนั้นจึงใช้สถิติที่ จำแนกความแตกต่างของคะแนนในแต่ละข้อ ระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ เพื่อคัดเลือกข้อกระทงที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบพบว่า ข้อกระทงทั้งหมด สามารถจำแนกกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 58 ข้อ ข้อที่ไม่ผ่าน t -test คือ ข้อ 4, 8, 35, 40, 50, 49 และ 53 (ภาคผนวก)

เมื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงนั้นๆกับข้อกระทงที่เหลือทั้งหมด (Correlation Item-Total Correlation หรือ CITC) ผลพบว่า มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 34 ข้อ และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .91

ผลการทดสอบความตรงของข้อกระทงในมาตรฐานวัดภาพในความคิด ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) โดยใช้การวิเคราะห์ส่วนประกอบหลัก (principal component analysis) เพื่อหาความตรงของมาตร พบว่า KMO มีค่าเท่ากับ .86 และองค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนในข้อกระทง ทั้ง 34 ข้อ ได้ร้อยละ 31.95 แต่พบว่ามีข้อกระทง 1 ข้อที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ต่ำกว่า .3 คือ จึงตัดออก เหลือข้อกระทงทั้งสิ้น 58 ข้อ และได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .91

3. แบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย (Implicit Association Test)

แบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย หรือ IAT ได้ถูกพัฒนาขึ้นเริ่มจาก แนวความคิดของFyodor Dostoyevsky ที่เสนอว่า: “มนุษย์ทุกคนจะมีความทรงจำที่ไม่อาจบอกใครได้นอกจากเพื่อนของตนเอง และอาจจะมีเรื่องอื่นๆที่ไม่อาจเปิดเผยได้แม้แต่กับเพื่อนของตน เพียงแต่รู้อยู่กับใจตนเองเท่านั้น และเก็บเอาไว้เป็นความลับ แต่ก็มีเรื่องซึ่งเขาผู้นั้นกลัวที่จะบอกแม้แต่กับตัวของเขาเอง และมนุษย์เราทุกคนมีเรื่องแบบนั้นเก็บอยู่ในใจไม่มากก็น้อย”

IAT เป็นเครื่องมือที่ใช้เสาะหาแก่นแท้ของความคิดและความรู้สึกที่เป็นไปตามจิตใต้สำนึก IAT จะช่วยวิเคราะห์ บางสิ่งที่ผู้ทดสอบไม่เต็มใจที่จะเปิดเผยทัศนคติส่วนตัวกับผู้อื่น หรือบางครั้งผู้ทดสอบอาจไม่ตระหนักถึงทัศนคติบางด้านของตัวเอง ผลการทำแบบทดสอบ IATอาจรวมถึงองค์ประกอบที่ควบคุมได้และความตระหนัก รู้ คำว่า “จิตใต้สำนึก” “โดยอัตโนมัติ” และ “โดยนัย” นั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทุกคำล้วนหมายถึงความเชื่อมโยงทางจิตใต้สำนึกที่ถูกรูปร่างขึ้นเพื่อให้เกิดการกระทำที่ปราศจากการรับรู้ หรือไม่ได้ตั้งใจ หรือควบคุมไม่ได้ ความเชื่อมโยง คือระดับที่กรอบความคิดหนึ่งๆจะเชื่อมกับหรือสัมพันธ์กับกรอบความคิดอีกอย่างหนึ่ง ความเชื่อมโยงประเภทนี้มักสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติทั่วไปทางสังคม ความเชื่อมโยงระหว่างกรอบแนวคิด กับคุณลักษณะ 'ความพึงพอใจ' หรือ 'ทัศนคติ' เป็นประเภทของความเชื่อมโยง ทัศนคติคือความเชื่อมโยงระหว่างกรอบแนวคิดหนึ่งกับการประเมินค่าเช่น ดี-เลว ทางบวก-ทางลบ หรือพอใจ-ไม่พอใจ IAT สามารถวัดระดับความเชื่อมโยงระหว่างกรอบแนวคิดและการประเมินค่าซึ่งจะถูกวิเคราะห์เป็นความพึงพอใจโดยอัตโนมัติหรือทัศนคติ

วิธีการวัด IAT ทำโดยการให้ผู้ทดลองจับคู่กรอบแนวคิดสองแบบ (ตัวอย่าง *หนุ่มสาว* และ *ดี* หรือ *สูงอายุ* และ *ร้าย*) ยิ่งกรอบแนวคิดทั้งสองนั้นมีความเชื่อมโยงกันมากเพียงใดก็จะยิ่งง่ายขึ้นที่จะตอบสนองเหมือนกับเป็นหน่วยเดียวกัน ดังนั้นถ้า *หนุ่มสาว* และ *ดี* มีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจน ก็น่าจะเป็นการง่ายขึ้นที่จะตอบสนองได้อย่างรวดเร็วเมื่อต้องตอบสนองในลักษณะเดียวกันกับทั้งสองกลุ่ม แต่หากคำว่า *สูงอายุ* และ *ดี* ไม่มีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจน ก็จะเป็นการยากขึ้นที่จะตอบสนองได้อย่างรวดเร็วเมื่อมีการจับคู่เข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถวัดผลได้ว่ากรอบแนวคิดทั้งสองประเภทนั้นมีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนหรือไม่ ถ้ามีความเชื่อมโยงมาก ความสามารถในการตอบสนองก็จะเร็วมากขึ้น

การทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย ใช้โปรแกรมอินควิสิท (Inquisit) วิธีการทดสอบใช้หลักการการคำนวณระยะเวลาในการตอบสนองเป็นหน่วยมิลลิวินาที โดยประกอบด้วยบล็อกที่ใช้ทดสอบจำนวน 7 บล็อก ใช้วิธีการตอบสนองการทดสอบโดยการกดแป้นคีย์บอร์ด

การคัดเลือกคำเป้าหมายเพื่อใช้ในการทดสอบ

คำที่ใช้ในการทดสอบเบื้องต้นได้จากการเก็บแบบสอบถามบุคคลทั่วไป ได้แก่ นิสิต นักศึกษา พบว่าคำที่มีความหมายในการแทนผู้หญิง และแทนผู้ชายมีคำใดบ้าง เพื่อใช้เป็นคำสำหรับการจัดประเภทเป้าหมาย "ผู้หญิง" และ "ผู้ชาย" คำที่มีความถี่มากที่สุด อย่างละ 4 คำ ทั้งหมด 8 คำ

คำเป้าหมายที่ใช้สำหรับการจัดประเภทในหมวด ผู้หญิง จึงมีทั้งหมด 4 คำ ได้แก่ หญิง, นางสาว, เจ้าหญิง และ เด็กหญิง ส่วนคำเป้าหมายที่ใช้สำหรับจัดประเภทในหมวด ผู้ชาย ได้แก่ ชาย, นาย, เด็กชาย และ เจ้าชาย

การคัดเลือกคำที่แสดงคุณลักษณะเพื่อใช้ในการทดสอบ

คำที่แสดงคุณลักษณะในการทดสอบนำมาจาก งานวิจัยของ นางสาวหยกฟ้า อิศรานนท์ เพื่อใช้สำหรับการจัดประเภทคำที่แสดงคุณลักษณะ "น่าฟังประสงค์" และ "ไม่น่าฟังประสงค์" ได้แก่ ดี นรก วิเศษ เยี่ยม ทรมาน เลว อิศระ ถูกต้อง ก้าวร้าว

ขั้นตอนการทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย

ขั้นตอนการทดสอบในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยบล็อกการทดสอบทั้งหมด 7 บล็อก โดยบล็อกที่ 1 เป็นการฝึกฝนการจัดประเภทคำเป้าหมาย ส่วนบล็อกที่ 2 เป็นการฝึกฝนการจัดประเภทคำที่แสดงคุณลักษณะ บล็อกที่ 3 และ 6 เป็นบล็อกฝึกฝนในการจัดประเภทคำเป้าหมายผสมกับคำที่แสดงคุณลักษณะ ส่วนบล็อกที่ 4 และ 7 เป็นบล็อกการทดสอบจริงในการจัดประเภทคำเป้าหมายผสมกับคำแสดงคุณลักษณะ ซึ่งแต่ละบล็อกจะปรากฏคำที่เป็นสิ่งเร้าบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทีละคำ โดยโปรแกรมจะสุ่มลำดับของคำ ส่วนการจับคู่ระหว่างคำเป้าหมายและคำที่แสดงคุณลักษณะ โดยโปรแกรมจะสุ่มเงื่อนไขของลำดับการจับคู่เป็น 2 เงื่อนไขดังนี้

เงื่อนไขที่ 1 ทดสอบบล็อกที่ 1, 2, 3, และ 4 ก่อนการทดสอบบล็อกที่ 5, 6, และ 7 ตามลำดับ คือการทดสอบการจับคู่คำที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและคำที่ไม่น่าฟังประสงค์ก่อน

เงื่อนไขที่ 2 ทดสอบบล็อกที่ 5, 2, 6, และ 7 ก่อนการทดสอบบล็อกที่ 1, 3, และ 4 ตามลำดับ คือการทดสอบการจับคู่คำที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและคำที่นำฟังประสงค์ก่อน

วิธีการทดสอบ เมื่อนำจอปรากฏคำเรา ให้ใช้นิ้วชี้ข้างซ้ายกดปุ่ม "D" หรือใช้นิ้วข้างขวา กดปุ่ม "K" เพื่อเลือกจัดประเภทคำที่ปรากฏให้รวดเร็วที่สุดว่าเป็นคำประเภทใด ทั้งในหมวดคำเป้าหมาย (ผู้หญิง หรือผู้ชาย) และหมวดคำที่แสดงคุณลักษณะ (นำฟังประสงค์หรือไม่นำฟังประสงค์)

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า ความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง นั้นมีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านใดบ้าง ทั้งโดยการวัดโดยตรง และวัดโดยนัย เพื่อทดสอบสมมติฐานว่า ความแตกต่างในการวัดความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง และโดยนัยมีความแตกต่างกันจริง บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงจะมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงมากกว่าบุคคลที่มีแบบอำนาจนิยมต่ำ และ ผู้หญิงและผู้ชายมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงแตกต่างกัน

คะแนนที่ใช้ทดสอบบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม และ แบบทดสอบความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง ที่วัดโดยตรงให้นำคะแนนดังกล่าวมาใช้ในการคำนวณหาความแตกต่างโดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ ส่วนด้านการวัดความรังเกียจเดียวดฉันท์โดยนัย ทำการคำนวณโดยใช้คะแนนที่ได้จากการวัดโดยแบบทดสอบ และลบด้วยคะแนนที่ได้จากการทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย สำหรับสมมติฐานข้อที่ 1,2,3,4, และ 5 ใช้สถิติ t ในการทดสอบสมมติฐาน สมมติฐานข้อที่ 6 และ 7 ใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้สถิติถดถอยแบบพหุคูณในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 และ 9

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง "ปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงและวัดโดยนัย" ในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

ExplicitP หมายถึง คะแนนจากมาตรวัดความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง จำนวน 25 ข้อ

ImplicitP หมายถึง คะแนนจากมาตรวัดความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

SF หมายถึง คะแนนจากมาตรวัดภาพในความคิดต่อผู้หญิง จำนวน 58 ข้อ

Auto หมายถึง คะแนนจากมาตรวัดบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม จำนวน 34 ข้อ

N หมายถึง จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

n หมายถึง จำนวนตัวอย่างในการวิเคราะห์

t หมายถึง ค่าสถิติทดสอบที

M หมายถึง ค่ามัธยฐานเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ยของคะแนน

SD หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

r หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

B หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย

MIN หมายถึง คะแนนต่ำสุด

MAX หมายถึง คะแนนสูงสุด

DIS หมายถึง ค่า Z score ของความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงและโดยนัย

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 129 คน (ชาย 57 คน และ หญิง 72 คน) ในการตอบข้อมูลส่วนตัวแบบสอบถามและมาตรวัดรวมทั้งหมด 3 ชั้น โดยในเบื้องต้นจะขอเสนอข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมการทดลอง ค่าของแต่ละแบบสอบถามและมาตรวัด จำแนกตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี และคณะ

(N = 129)

ลักษณะด้านประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	57	44.2
หญิง	72	55.8
อายุ		
18	14	10.9
19	41	31.8
20	23	17.1
21	25	19.4
22	22	17.1
23	4	3.1
คณะ		
ครุศาสตร์	15	11.63
นิติศาสตร์	5	3.88

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
นิติศาสตร์	6	4.65
ทันตแพทยศาสตร์	2	1.55
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	4	3.10
แพทยศาสตร์	1	0.78
เภสัชศาสตร์	4	3.10
รัฐศาสตร์	4	3.10
วิศวกรรมศาสตร์	17	13.18
วิทยาศาสตร์	26	20.16
ศิลปกรรมศาสตร์	3	2.33
เศรษฐศาสตร์	4	3.10
สหเวชศาสตร์	12	9.30
สถาปัตยกรรมศาสตร์	4	3.10
สัตวแพทยศาสตร์	3	2.33
สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา	11	8.53
อักษรศาสตร์	8	6.21
รวม	129	100

ตารางที่ 2

ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละแบบสอบถามและมาตรวัด (N = 129)

แบบสอบถาม/ มาตรวัด	เพศ		N	MIN	MAX	M	SD
	ชาย	หญิง					
1. ExplicitP	57	72	129	34	92	59.74	11.99
2. ImplicitP	57	72	129	-642.89	1317.00	-18.55	25.04
3. SF	57	72	129	165	228	192.67	14.16
4. Auto	57	72	129	64	163	117.36	16.32
รวม	57	72	129				

หมายเหตุ คะแนน ImplicitP คำนวณจากบล็อกทดสอบจริง 2 บล็อก (หน่วยเป็นมิลลิวัตต์)

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่ 1 ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

เมื่อวิเคราะห์คะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงของเพศชายและเพศหญิงโดยใช้สถิติที่พบว่า ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง ($M = 65.49$, $SD = 11.35$ vs. $M = 55.18$, $SD = 10.48$, $t = 5.35$, $p = .000$) ดังตารางที่ 3 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง

ตารางที่ 3

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ($N = 129$)

เพศ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ชาย	57	65.49	11.35	5.35***	.000
หญิง	72	55.18	10.48		

หมายเหตุ *** $p < .001$ ทางเดียว

ข้อที่ 2 ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้หญิง

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

เมื่อวิเคราะห์คะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยระหว่างเพศชายและเพศหญิง ด้วยสถิติที พบว่า โดยที่ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้หญิง ($M = 50.55, SD = 213.25$ vs. $M = -73.26, SD = 321.10, t = 2.51, p = .005$) ดังตารางที่ 4 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้หญิง

ตารางที่ 4

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ($N = 129$)

เพศ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ชาย	57	50.55	213.25	2.51**	.005
หญิง	72	-73.26	321.10		

หมายเหตุ ** $p < .01$ ทางเดียว

ข้อที่ 3 ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

เมื่อวิเคราะห์คะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงกับผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงและต่ำด้วยสถิติที พบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงที่มีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำที่มีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง ($M = 63.00, SD = 13.48$ vs. $M = 55.46, SD = 11.05, t = 2.58, p = .006$) ดังตารางที่ 5 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ

ตารางที่ 5

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที ของคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิง ระหว่างผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูง และ ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำในการวัดโดยตรง ($N = 129$)

คะแนน	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
กลุ่มสูง	36	63.00	13.48	2.58**	.006
กลุ่มต่ำ	35	55.46	11.05		

หมายเหตุ ** $p < .01$, ทางเดียว

ข้อที่ 4 ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

ผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติทีพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงและต่ำมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 44.18, SD = 301.05$ vs. $M = 52.15, SD = 190.14, t = 1.61, p = .052$) ผลการทดสอบดังกล่าวจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานในข้อที่ 4 ที่ว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที ของคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิง ระหว่างผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูง และ ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำในการวัดโดยนัย (N = 129)

คะแนนกลุ่มผู้ร่วมการทดลอง	n	M	SD	t	p
กลุ่มสูง	36	44.18	301.04	1.61	.052
กลุ่มต่ำ	35	-52.15	190.14		

$p < .05$, ทางเดียว

ข้อที่ 5 ความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5

แปลงคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงและโดยนัยเป็นค่าซีก่อน เพื่อให้หน่วยที่ใช้เท่ากัน จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตโดยใช้สถิติทีแบบตัวแปรเดียว พบว่าความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($M = .90$, $SD = .86$, $t = 11.92$, $p = .000$) การทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานในข้อที่ 5 ที่ว่า ความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที ของคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิง ที่วัดโดยตรง และ คะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย (โดยการแปลงค่าเป็น Z score) (N = 129)

กลุ่มผู้ร่วมการทดลอง	n	M	SD	t	p
DIS	129	.90	.86	11.92***	.00

หมายเหตุ *** $p < .001$ ทางเดียว

ข้อที่ 6 ภาพในความคิดต่อเพศหญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's r) ระหว่างภาพในความคิดต่อเพศหญิง กับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง พบว่ามีสหสัมพันธ์ในทิศทางบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกกับความรังเกียจเดียดฉันท์อย่างมีนัยสำคัญ ($r = .20, p = .011$) แสดงว่าภาพในความคิดต่อเพศหญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 [$t(129) = .202, p < .05$] ดังตารางที่ 8 ผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า ภาพในความคิดต่อเพศหญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง

ตารางที่ 8

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาพในความคิดต่อเพศหญิงกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง (N = 129)

ตัวแปร	SF	P
ภาพในความคิดต่อเพศหญิง (SF)	1.00	
ความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง (P)	.202*	1.00

หมายเหตุ * $p < .05$, ทางเดียว

ข้อที่ 7 ภาพในความคิดต่อเพศหญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's r) ระหว่างภาพในความคิดต่อเพศหญิงกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย ไม่พบ ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างภาพในความคิดต่อเพศหญิงกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย ดังตารางที่ 9 ผลการทดสอบดังกล่าว จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า ภาพในความคิดต่อเพศหญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย

ตารางที่ 9

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาพในความคิดต่อเพศหญิงกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย ($N = 129$)

ตัวแปร	SF	PI
ภาพในความคิดต่อเพศหญิง (SF)	1.00	
ความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย (PI)	.133	1.00

ข้อที่ 8 เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง โดยมีภาพในความคิดต่อเพศหญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8

การวิเคราะห์ตัวแปรเพศเพื่อทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ที่วัดโดยตรง โดยมีภาพในความคิดต่อเพศหญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ใช้การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับชั้น (Hierarchical regression analysis) โดยใส่ตัวแปรทำนายพร้อมกัน

ผลการวิเคราะห์ขั้นแรก พบว่าตัวแปรทำนาย 1 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกับความรังเกียจเดียดฉันท์ที่วัดโดยตรง $.43$ ($R = .43, p < .001$) และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรงได้ร้อยละ 18 ($R^2 = .18, p < .001$) โดยตัวแปรเพศ มีน้ำหนักในการทำนายความ

รังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ $-.43$ ($p < .001$) ดังตารางที่ 10

การวิเคราะห์ขั้นที่ 2 เพื่อทดสอบว่าปัจจัยเพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงและมีตัวแปรที่สามารถส่งผ่านตัวแปรเพศเพื่อร่วมกันทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง จึงวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบใส่ตัวแปรทำนายพร้อมกันหมด (ENTER) โดยมีปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม และ ภาพในความคิดต่อผู้หญิงเป็นตัวแปรทำนายร่วมกันเพื่อทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง

ผลการวิเคราะห์ขั้นที่ 2 พบว่าตัวแปรทำนายทั้งหมด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรงเท่ากับ $.59$ ($R = .59, p < .001$) และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความรังเกียจเดียดฉันท์ที่วัดโดยตรงได้ร้อยละ 34 ($R^2 = .34, p < .001$) โดยมีตัวแปร 2 ตัวที่มีน้ำหนักในการทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรงได้อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ตัวแปรบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมและตัวแปรภาพในความคิดต่อผู้หญิง โดย บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักในการทำนายสูงที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ $.37$ ($p < .001$) รองมาได้แก่ ตัวแปรภาพในความคิดต่อผู้หญิง มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ $.22$ ($p < .001$) ดังตารางที่ 10 ผลการทดสอบจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 8 ที่ว่า เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรงโดยมีภาพในความคิดต่อเพศหญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ สามารถนำมาเขียนเป็นสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและมาตรฐาน ได้ดังต่อไปนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ ($\hat{y} = a + bx$) ขั้นแรก

$$\text{ExplicitP} = 75.802^{***} - 10.311^{***} (\text{Sex})$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ ($\hat{y} = a + bx$) ขั้นที่สอง

$$\text{ExplicitP} = 7.784 + -9.716^{***} (\text{Sex})$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ($Z\hat{y} = \beta_1x_1 + \dots + \beta_nx_n$) ขั้นแรก

$$Z \widehat{\text{ExplicitP}} = -0.429^{***} (\text{Sex})$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ($Z\hat{y} = \beta_1x_1 + \dots + \beta_nx_n$) ขั้นที่สอง

$$Z \widehat{\text{ExplicitP}} = -0.404^{***} (\text{Sex}) + 0.369^{***} (\text{Auto}) + 0.217^{**} (\text{SF})$$

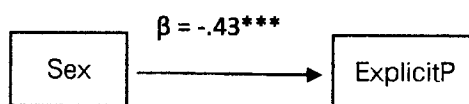
ตารางที่ 10

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณของตัวแปรที่ทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง

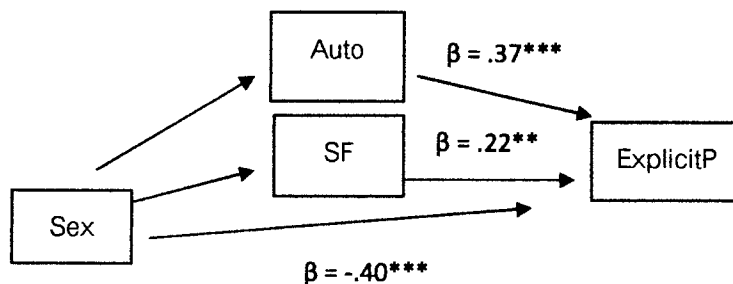
(N = 129)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง						
ตัวแปรทำนาย	t	B	SE B	β	R	R ²
การวิเคราะห์ครั้งที่ 1(ENTER)						
ค่าคงที่	24.05	75.80	3.15			
Sex	-5.35	-10.31	1.93	-.43***	.43***	.18***
การวิเคราะห์ครั้งที่ 2(ENTER)						
ค่าคงที่	.52	7.78	14.86			
Sex	-5.55	-9.72	1.75	-.40***		
Auto	5.03	0.27	0.05	.37***		
SF	2.94	0.18	0.06	.22**	.59***	.34***

หมายเหตุ **p < .01, ***p < .001

ภาพที่ 1 แสดงอิทธิพลของตัวแปรส่งผ่านขั้นแรก

ภาพที่ 2 แสดงอิทธิพลของตัวแปรส่งผ่านการวิเคราะห์ขั้นที่สอง

ข้อที่ 9 เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย โดยมีภาพในความคิดต่อเพศ และบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9

การวิเคราะห์ตัวแปรเพศเพื่อทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ที่วัดโดยนัย โดยมีภาพในความคิดต่อเพศ หญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ใช้การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับขั้น (Hierarchical regression analysis) โดยใส่ตัวแปรทำนายพร้อมกัน

ผลการวิเคราะห์ขั้นแรก พบว่า ตัวแปรทำนาย 1 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกับความรังเกียจเดียดฉันท์ที่วัดโดยนัย .22 ($R = .22, p < .05$) และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรงได้ร้อยละ 5 ($R^2 = .18, p < .05$) โดยตัวแปรเพศ ไม่สามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ ดังตารางที่ 11

การวิเคราะห์ขั้นที่ 2 พบว่าปัจจัยเพศไม่สามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ที่วัดโดยนัยได้และตัวแปร บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมและภาพในความคิดต่อผู้หญิงไม่สามารถในการเป็นตัวแปรส่งผ่านเพื่อร่วมกันทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย ดังตารางที่ 11 ผลการทดสอบจึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 9 ที่ว่า เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย โดยมีภาพในความคิดต่อเพศและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ตารางที่ 11

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณของตัวแปรที่ทำนายความรังเกียจเดียวคฉันทต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

(N = 129)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรังเกียจเดียวคฉันทผู้หญิงที่วัดโดยนัย						
ตัวแปรทำนาย	t	B	SE B	β	R	R ²
การวิเคราะห์ครั้งที่1(ENTER)						
ค่าคงที่	2.16	174.37	80.82			
Sex	-2.51	-123.82	49.42	-.22	.22	.05
การวิเคราะห์ครั้งที่2 (ENTER)						
ค่าคงที่	-1.46	-611.02	418.22			
Sex	-2.35	-115.87	49.28	-.20		
Auto	1.47	2.23	1.51	.13		
SF	1.52	2.66	1.75	.13	.28	.08

สรุปการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการวิเคราะห์
1	ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง	สนับสนุน
2	ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้หญิง	สนับสนุน
3	ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ	สนับสนุน
4	ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ	ไม่สนับสนุน
5	ความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย	สนับสนุน
6	ภาพในความคิดต่อเพศหญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง	สนับสนุน
7	ภาพในความคิดต่อเพศหญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย	ไม่สนับสนุน
8	เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยตรง โดยมีภาพในความคิดต่อเพศเป็นตัวแปรส่งผ่าน	สนับสนุน
9	เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ผู้หญิงที่วัดโดยนัย โดยมีภาพในความคิดต่อเพศและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน	ไม่สนับสนุน

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงและวัดโดยนัย ดังนั้นผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิเคราะห์ที่ได้ตามสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือ เมื่อนำค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงของผู้ชายและผู้หญิงมาเปรียบเทียบความแตกต่างกันด้วยสถิติที พบว่าคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงของผู้ชายและคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงของผู้หญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง ซึ่งงานวิจัยของ Eagly และ Karau (2002) พบว่าเจตคติดั้งเดิมที่เชื่อว่าผู้หญิงเป็นเพศที่ไม่สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับผู้ชาย รวมไปถึงอุปสรรคทางด้านรูปลักษณ์ภายนอก อุปนิสัย และสถานภาพ เป็นอุปสรรคที่ขัดขวางในการที่จะยอมรับผู้หญิงเข้าทำงาน เช่นเดียวกับการที่ผู้หญิงที่อ้วนมักถูกกีดกัน และแบ่งแยกในเรื่องของหน้าที่การงานมากกว่าผู้ชายที่มีลักษณะเดียวกัน อาจเป็นเพราะการที่สังคมคาดหวังว่าความสวยงามของผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญในการรับเลือกเข้าทำงาน (Banner, 1983) เช่นเดียวกับ Bo Ekehamma และคณะ (2003) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศที่วัดโดยนัยและวัดโดยตรงที่แฝงอยู่ในความรังเกียจเดียดฉันท์ทางเชื้อชาติ ผลปรากฏพบว่า ผู้ชายมีคะแนนความรังเกียจเดียดฉันท์มากกว่าผู้หญิง งานของ มณฑกานตี เชื่อมชิต (2545) เสนอว่าการที่ผู้หญิงมี โอกาสออกไปทำงานนอกบ้าน แต่สังคมก็ยังคาดหวังให้ผู้หญิงมีบทบาทหลักในการเป็นแม่และ ภรรยา ซึ่งตอกย้ำให้เห็นความไม่เท่าเทียมทางเพศระหว่างผู้หญิง และผู้ชาย และระบบอำนาจชายเป็นใหญ่ในสังคมไทย ยังคงดำรงอยู่อย่างเข้มแข็ง การรายงานข่าวที่ทำให้ผู้หญิงที่ตกเป็นข่าว กลายเป็นจำเลยของสังคมและตกเป็นเหยื่อของหนังสือพิมพ์ การใช้ภาษาที่มีการให้คุณค่าและชอนนัยยะเอาไว้ จะทำให้การรายงานข่าวเป็นมากกว่าการเสนอข้อเท็จจริง ด้วยการตอกย้ำอุดมการณ์และสร้างความคุ้นเคยให้กับสังคมด้วยมายาคติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของแนวคิดชายเป็นใหญ่ จากงานวิจัยที่นำมากล่าวอ้างข้างต้นเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่อาจจะกล่าวได้ว่าเหตุที่ผู้ชายมีความ

รังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงหญิงมากกว่าผู้ชาย อาจมีมากกว่าหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดความรังเกียจเดียวดฉันท์ อาทิเช่น บุคลิกภาพ ภาพในความคิด และเจตคติต่อเพศตรงข้าม

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ชายมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้หญิง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติสนับสนุนว่าผู้ชายมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงมากกว่าผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในเชิงที่วัดโดยตรงและโดยนัย จากการทำเก็บข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Implicit Association Test (IAT) เป็นการประเมินผู้ทำแบบทดสอบโดยที่ผู้ได้รับการทดสอบไม่รู้ตัวตนเองถูกทดสอบในเรื่องใด ทำให้ผู้ถูกทดสอบได้เปิดเผยความรังเกียจเดียวดฉันท์ที่มีอยู่ในออกมาอย่างเต็มที่และเปิดเผย (C. Migueal Brendl, 2001) เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเมื่อวัดโดยนัยจึงจะเป็นไปได้ว่าเนื่องจากในตัวบุคคลนั้นมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ซ่อนอยู่ภายในใจทำให้เมื่อวัดทางอ้อม สิ่งที่ถูกเก็บซ่อนไว้ได้เปิดเผยออกมา จึงอาจจะไม่น่าแปลกใจที่ผลการทดสอบทั้งโดยตรงและโดยนัยมีความเห็นไปในทิศทางทางเดียวกัน นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Bertram Gawronski (2002) ได้ทำการทดลองเพื่อทดสอบถึงความตรงของการใช้ IAT ในการวัดเกี่ยวกับความรังเกียจเดียวดฉันท์ที่ซ่อนอยู่ภายในโดเมนกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวเอเชียและชาวตุรกี ผลที่ได้ปรากฏว่าเป็นการยืนยันถึงประสิทธิภาพของการใช้ IAT ในการวัดโดยนัยเกี่ยวกับความรังเกียจเดียวดฉันท์และการเกิดภาพในความคิด

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ โดยการวัดโดยตรง คือจากการทำแบบทดสอบในมาตรวัดบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม และแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง โดยผลการวิจัยที่พบนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ McFarland และ Adelson (1997) และ Altemeyer (1998) ที่พบว่า ผู้ที่มีลักษณะทางสังคมสูงกว่ามักแสดงลักษณะของการเหยียดหยามต่อผู้ที่มีสถานะทางสังคมที่ต่ำกว่า จากการวิจัยยังนำเสนออีกว่าบทบาททางเพศที่แสดงออกมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะอำนาจทางสังคม ลักษณะของการอำนาจนิยม และประเภทของความรังเกียจ

เดียดฉันท์ แต่ในงานวิจัยของ Lippa (1995) พบว่าลักษณะอำนาจทางสังคม ลักษณะของการอำนาจนิยม และประเภทของความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง พบได้ในผู้ชาย แต่ไม่พบในผู้หญิง แต่จากงานวิจัยมากมาย มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าลักษณะของผู้ชายและผู้หญิง อำนาจทางสังคม ลักษณะอำนาจนิยม และความรังเกียจเดียดฉันท์อาจมีความเชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อน เช่นในงานวิจัยของ Goldberg, (1968) (อ้างถึงใน จุลภา ศิริละเวช, 2551) ที่กล่าวว่าโดยทั่วไปบุคคลมักคิดว่าผู้ชายมักแสดงออกความลำเอียงและการเหยียดทางเพศเนื่องจาก บทบาททางเพศที่แสดงออกถึงความเป็นชายนั้น มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะอำนาจทางสังคม บุคคลมักจะประเมินผู้ชายไปในทางที่ดี เช่น ความสามารถ ความมีเหตุผลมากกว่าผู้หญิง แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้หญิงเองก็แสดงออกถึงความลำเอียงและการเหยียดทางเพศด้วยเช่นกัน

งานวิจัยของ Goldberg (1968) ได้ทดสอบความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงในองค์ประกอบทางสติปัญญาพบว่า นักศึกษาผู้หญิงประเมินว่าผู้ชายเป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพสูงกว่าผู้หญิง แต่โดยมากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงมักจะมุ่งศึกษาไปที่ความลำเอียงทางเพศ โดยเฉพาะผู้ชายที่แสดงออกถึงการมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง น้อยนักที่จะมีการศึกษาความรังเกียจเดียดฉันท์ทางเพศที่มีต่อเพศเดียวกัน แต่งานวิจัยชิ้นนี้ได้ศึกษาความรังเกียจเดียดฉันท์จากกลุ่มตัวอย่างทั้งผู้หญิงและผู้ชายในจำนวนเท่าๆกัน ผลการวิจัยก็พบว่าโดยรวมทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิงและผู้ชายที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีงานวิจัยที่สามารถนำมาอธิบายผลการวิจัยในข้อนี้ เช่นงานวิจัยของ เยียน นรินทร์นุต (2546) ศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ และนิตยสารผู้หญิง โดยเลือกศึกษาจากนิตยสารผู้หญิงสามยี่ห้อ ได้แก่ นิตยสารดิฉัน, ขวัญเรือน และ คู่สร้างคู่สม ในช่วงปีพ.ศ. 2524, 2529, 2534, 2539, และ 2544 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเสนอความซับซ้อนของปัญหาความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศ และอิทธิพลของสื่อประเภทนิตยสารในด้านการถ่ายทอดอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ ซึ่งนำไปสู่ความเหนือกว่าของผู้ชาย และความเป็นรองของผู้หญิง ผลการศึกษานิตยสารผู้หญิงทั้ง 3 ยี่ห้อพบว่า การนำเสนอภาพลักษณ์ของอัตลักษณ์ความเป็นหญิง เป็นการนำเสนอที่เต็มไปด้วยอคติทางเพศ ที่เป็นผลผลิตอันเกิดจากอิทธิพลของอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ ซึ่งส่งผลต่อการให้คุณค่าและความหมายผู้หญิงและความเป็นหญิงในแง่ลบ มุมมองทางสังคมที่มักจะสร้างภาพให้ผู้หญิงถูกมองในแง่ลบนั้นสามารถพบเห็นได้ในปัจจุบัน เช่นงานวิจัยของ อภิสรา บังเรว (2519) ที่ศึกษา วิเคราะห์ภาพและเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีในหนังสือพิมพ์รายวัน ความรุนแรงต่อสตรีเกิดจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงกับชาย ซึ่งเป็นผลให้ชายมีอำนาจเหนือหญิงทำให้นิตยสารมีอคติทางเพศ ผลการศึกษพบว่าหนังสือพิมพ์มักนำผู้เสียหายมา

เป็นจุดขาย สื่อสร้างภาพผู้หญิงว่าเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดเหตุการณ์ โดยงานวิจัยนี้ก็มีผู้ร่วมการทดลองที่เป็นทั้งชายและหญิง ผู้ที่เป็นผู้ที่สร้างค่านิยมเหล่านี้ก็มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง นั่นคือนักหนังสือพิมพ์

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4 กล่าวคือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยไม่มากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยต้นฉบับของ McFarland and Adelson (1997) และ Altemeyer (1998) ที่กล่าวว่าที่มีลักษณะทางสังคมสูงกว่ามักแสดงลักษณะของการเหยียดหยามต่อผู้ที่มีสถานะทางสังคมที่ต่ำกว่า แต่ทั้งนี้ในการวิจัยต้นฉบับและงานวิจัยในครั้งนี้ มีวิธีการวิจัยที่ต่างกันออกไป เนื่องจากในงานวิจัยต้นฉบับเป็นการวิจัยโดยการวัดโดยตรง จากการทำแบบทดสอบตามมาตรฐานบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม และแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง แต่การวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยโดยใช้วิธีการทดสอบโดยนัย หรือ IAT เป็นเครื่องมือที่ใช้เสาะหาแก่นแท้ของความคิดและความรู้สึกที่เป็นไปตามจิตใต้สำนึก IAT จะช่วยวิเคราะห์ บางสิ่งที่ผู้ทดสอบไม่เต็มใจที่จะเปิดเผยทัศนคติส่วนตัวกับผู้อื่น หรือบางครั้งผู้ทดสอบอาจไม่ตระหนักถึงทัศนคติบางด้านของตัวเอง ซึ่ง Fyodor Dostoyevsky (ปีอะโร) กล่าวว่า "มนุษย์ทุกคนจะมีความทรงจำที่ไม่อาจบอกใครได้นอกจากเพื่อนของตนเอง และอาจจะมีเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่อาจเปิดเผยได้แม้แต่กับเพื่อนของตน เพียงแต่รู้อยู่กับใจตนเองเท่านั้น และเก็บเอาไว้เป็นความลับ แต่ก็ยังมีเรื่องที่เขาผู้นั้นกลัวที่จะบอกแม้แต่กับตัวของเขาเอง และมนุษย์เราทุกคนมีเรื่องแบบนั้นเก็บอยู่ในใจไม่มากนักน้อย" ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่าผลการทดลองที่พบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงไม่มากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำในการวัดโดยนัย ในความเป็นจริงบุคคลไม่ได้มีเจตคติเกี่ยวกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงเข้มข้นมากดังที่แสดงออก มีส่วนที่สามารถอธิบายได้เพิ่มเติม นั่นก็คือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เกิดจากการรับรู้ทางสังคมที่ถ่ายทอดความเชื่อ และเจตคติของบุคคลที่มีบทบาททางเพศ ดังนั้นประเด็นเหล่านี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เสมอภาคทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม แต่ในสังคมไทยเรื่องของการเหยียดหยามทางเพศนั้นยังไม่สุดโต่งนัก อีกทั้งปัจจุบันสถานะภาพของผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น ในทางอำนาจหน้าที่การงานก็เช่นกัน ดังนั้นเจตคติต่อการรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงจึงไม่มีอิทธิพลมากพอที่จะแบ่งแยกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัด

โดยนัยมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ ได้อย่างมีนัยสำคัญ ยังมีงานวิจัยอีกหลายงานที่สนับสนุนปรากฏการณ์เหล่านี้ เช่น งานวิจัยของ McKinney (1987) ศึกษาความแตกต่างทางเพศและอายุที่มีเจตคติต่อผู้หญิงของนักศึกษา พบว่าผู้หญิงรายงานว่ามีเจตคติต่อผู้หญิงที่เสรีนิยม หรือไม่อนุรักษ์นิยมมากกว่าผู้ชาย เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Spence และ Hahn (1997) ได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อผู้หญิง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกลุ่มปี 1972, 1976, 1980, และ 1992 พบว่าเมื่อเวลาผ่านไปบุคคลมีเจตคติต่อผู้หญิงในทางเสมอภาคมากขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 5 ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 5 กล่าวคือ ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยผลการวิจัยที่พบนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยข้างต้น ก็คือรูปแบบงานวิจัยต้นฉบับของ McFarland และ Adelson (1997) และ Altemeyer (1998) และ งานวิจัยที่ใช้แบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยจาก แนวความคิดของ Fyodor Dostoyevsky เครื่องมือที่ใช้เสาะหาแก่นแท้ของความคิดและความรู้สึกที่เป็นไปตามจิตใต้สำนึก IAT จะช่วยวิเคราะห์ บางสิ่งที่คุณทดสอบไม่เต็มใจที่จะเปิดเผยทัศนคติส่วนตัวกับผู้อื่น หรือบางครั้งผู้ทดสอบอาจไม่ตระหนักถึงทัศนคติบางด้านของตัวเอง ผลการทำแบบทดสอบ IAT อาจรวมถึงองค์ประกอบที่ควบคุมได้และความตระหนักรู้ คำว่า "จิตใต้สำนึก" "โดยอัตโนมัติ" และ "โดยนัย" นั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทุกคำล้วนหมายถึงความเชื่อมโยงทางจิตใจที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เกิดการกระทำที่ปราศจากการรับรู้ หรือไม่ได้ตั้งใจ หรือควบคุมไม่ได้ วิธีการวิจัยที่ใช้เครื่องมือแตกต่างกันมีส่วนที่ทำให้ผลการทดสอบที่ออกมามีความแตกต่างกัน เช่นในงานวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่าความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง แต่กลับพบว่าในการวัดโดยนัยกลับไม่สามารถแยกความต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานข้อที่ 6 ภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเพศดงจันทร์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 กล่าวคือ ภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเพศดงจันทร์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง จากผลการวิจัยพบว่า การที่ภาพในความคิดมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเพศดงจันทร์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง อาจเนื่องมาจากความเชื่อต่างๆในอดีต ยังคงยึดติดกับภาพในความคิดที่ว่าผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ อ่อนไหวง่าย เจ้าอารมณ์ ขาดความเป็นผู้นำ และความกล้าในการตัดสินใจ งานวิจัยของ Tabtimsri (อ้างถึงในวิจัยของ กิตติยา ภิระเกียรติ, 2550) กล่าวว่าภาพในความคิดเป็นสาเหตุสำคัญในการเกิดอคติที่ไม่ดีกับผู้หญิงในการจ้างงานทั้งในยุโรปและเอเชีย หรืออาจจะมาจากสาเหตุที่ว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการสร้างภาพในความคิด คือการที่จะเข้าใจความซับซ้อนของระบบสังคมทั้งหมดเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก แม้ว่าภาพในความคิดจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามความจริง แต่ช่วยประหยัดการใช้ความคิด การจัดกลุ่มเป็นความสามารถอันสำคัญของมนุษย์เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เราเข้าใจ สามารถทำนายพฤติกรรมของสังคมได้ และจัดระบบต่างๆ ของสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ เมื่อจัดเข้าเป็นกลุ่มๆ แล้วเราก็มักจะหลีกเลี่ยงการวิจัยข้อมูลใหม่หรือข้อมูลที่เข้ามาโดยไม่ได้คาดล่วงหน้าของบุคคลแต่ละคน การจัดลักษณะที่เป็นกลุ่มทั่วไปให้แก่สมาชิกของกลุ่มเป็นโครงสร้างทางความคิดที่ช่วยในการประหยัดเวลาในการที่จะเข้าใจสังคม และทำให้สามารถทำนายพฤติกรรมของสังคมได้ง่ายขึ้น

โดยทั่วไปแล้วมนุษย์ส่วนใหญ่มักจะใช้ภาพในความคิด เพื่อสนองความต้องการทางจิตวิทยาที่จะต้องสร้างความรู้สึกดีให้แก่ตนเอง (Self) ช่วยลดความกังวลและส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง (self-esteem) การจัดตนเองให้อยู่ในกลุ่มที่ถือกันว่าเป็นกลุ่มมาตรฐานหรือกลุ่มปกติ และจัดผู้อื่นให้อยู่ในกลุ่มที่ถือว่าด้อยกว่าหรือผิดปกติทำให้ผู้นั้นมีความรู้สึกว่าตนเองมีค่า (sense of self worth) สังคมมีการจัดชั้นชั้นทางสังคมจึงก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติ การแบ่งพรรคแบ่งพวกตามมา เมื่อผู้คนในสังคมใช้สังคมเป็นตัวเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของตนเองกับกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตน การที่บุคคลนำตัวเองไปเปรียบเทียบกับสังคมก็เพราะพวกเขาต้องการจัดตนเองให้เหมือนกับสังคม กลมกลืนกับสังคม วิธีการที่บุคคลใช้เพื่อสร้างเอกลักษณ์ของตนให้กลมกลืนกับสังคมนั้นคือการเพิ่มค่ากลุ่มของตนเองและลดค่ากลุ่มของผู้อื่น (Tajfel and Turner, 1986) เมื่อเป็นเช่นนั้นบุคคลที่มีภาพในความคิดเกี่ยวกับผู้หญิงว่าผู้หญิงจะต้องเป็นเพศที่อยู่ในกรอบและบทบาทที่สังคมกำหนดให้เป็น ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงที่คิดเช่นนี้ เมื่อใดที่เห็นว่าผู้หญิงปฏิบัติตนแตกต่างไปจากบรรทัด

ฐานที่กำหนดไว้ อาจจะเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งของการถูกชักนำให้เกิดความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงขึ้นก็อาจเป็นได้

สมมติฐานข้อที่ 7 ภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

จากการวิจัยพบว่าภาพในความคิดต่อผู้หญิงไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย เหตุที่ผลของการวัดโดยตรงแตกต่างจากการวัดการวัดโดยนัยนั้น เป็นการทำให้แบบทดสอบที่ต้องอาศัยความรวดเร็วในการการตอบ ไม่สามารถควบคุมหรือกำหนดกฎเกณฑ์ได้ และทำในขณะที่ผู้ได้รับการทดสอบไม่รู้ตัว ส่วนการวัดโดยตรงนั้นอาจจะเป็นเพราะว่า การวัดโดยตรงเป็นการวัดที่ทำได้โดยง่ายสามารถควบคุมให้เป็นไปได้อย่างที่ต้องการ และเป็นการวัดที่ทำในขณะที่ผู้ทำการทดสอบรับรู้ตัว(Bo Ekehamma et.al,2003) เมื่อเป็นเช่นนั้นในการตอบแบบสอบถามที่มีหลายชุดอาจทำให้ผู้ที่ทำแบบทดสอบมีเวลาคิด ใคร่ครวญ และตอบในทิศทางเดียวกันกับแบบทดสอบชุดอื่นๆได้

อย่างไรก็ดีถึงแม้ว่าภาพในความคิดต่อผู้หญิงจะไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับความรังเกียจเดียดฉันท์ที่วัดโดยนัยก็อาจจะไม่ได้หมายความว่าภาพในความคิดไม่ส่งอิทธิพลใดๆเลย แต่ก็เป็นผลการทดสอบที่ทำให้เห็นว่าภาพในความคิดอาจไม่ใช่ตัวแปรที่ส่งอิทธิพลกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงเพียงตัวแปรเดียว หากแต่อาจจะมีปัจจัยอื่นๆที่เป็นตัวผลักดันให้เกิดความรังเกียจเดียดฉันท์ร่วมอยู่ด้วยก็อาจเป็นได้

สมมติฐานข้อที่ 8 เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง โดยมีภาพในความคิดต่อผู้หญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 8 นั่นคือ เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงได้ โดยมีภาพในความคิดต่อผู้หญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน คือ เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงได้ส่วนหนึ่งมาจากผลของตัวแปรภาพในความคิดต่อผู้หญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่านให้ตัวแปรเพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง งานวิจัยของ Whitley (1999) พบว่า บุคคลที่มีลักษณะอนุรักษ์นิยมและบุคคลที่มีลักษณะสังคมนิยม มีความเชื่อ และเสนอ 2 ตัวแปรหลักๆ เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

และมีความสำคัญซ่อนอยู่ในความรังเกียจเดียดฉันท์ การศึกษาครั้งนี้มุ่งทดสอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสามกลุ่มนี้ คือ การสนองตอบทางอารมณ์ของผู้ที่มีความรังเกียจเดียดฉันท์ ภาพในความคิด และเจตคติที่จะนำไปสู่ความเท่าเทียมกัน โดยศึกษาใน 2 กลุ่มสังคม คือ ชาวแอฟริกัน อเมริกัน และ กลุ่มรักร่วมเพศ จากการยอมรับที่เคยมีมา แสดงให้เห็นว่าสังคมนิยมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มาจากความรังเกียจเดียดฉันท์ ซึ่งนำไปสู่การเป็นกลุ่ม และพวกอนุรักษนิยมเองก็มีความสัมพันธ์กับการแสดงออกทางอารมณ์ รวมไปถึงภาพในความคิดที่มีต่อบุคคลรักร่วมเพศ เท่านั้นไม่พอ ผู้วิจัยยังค้นพบอีกว่าในการทำนายโดยใช้รูปแบบสังคมนิยม ภาพในความคิด จะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบความเชื่อแบบสังคมนิยมและสิ่งอื่น ๆ ที่มาจากความรังเกียจเดียดฉันท์ และความเชื่อแบบสังคมนิยมใช้เพศเป็นตัวกลางในการแบ่งแยกความแตกต่างอย่างชัดเจนในความรังเกียจเดียดฉันท์

สมมติฐานข้อที่ 9 เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย โดยมีภาพในความคิดต่อเพศและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้นำไปสู่อสมมติฐานข้อที่ 9 นั่นคือ เพศไม่สามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย และภาพในความคิดต่อเพศและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมไม่ได้เป็นตัวแปรส่งผ่าน จากผลการวิจัยในครั้งนี้ อาจจะกล่าวได้ว่า การวัดโดยนัยเป็นการวัดที่ผู้ทำการทดสอบไม่รู้ตัว ส่วนการวัดโดยตรงนั้นผู้ทำแบบทดสอบมีเวลาในการคิดจึงสามารถตอบให้เป็นไปตามที่ตนกำหนดให้เป็นได้ และในความเป็นจริงบุคคลอาจจะไม่ได้มีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่เข้มข้มมากนัก เพียงแต่แสดงออกตามบรรทัดฐานและค่านิยมเดิมที่ตนรับรู้ ว่าเพศหญิงเป็นเพศที่มีความอ่อนแอ และมองว่าผู้ชายเป็นเพศที่เป็นใหญ่ ผู้หญิงต้องปรนนิบัติรับใช้ แต่ในปัจจุบัน ผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น จึงอาจจะส่งผลให้ความคิดที่แท้จริงแล้วไม่ได้มีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงดังเช่นแต่ก่อน ภาพในความคิดเป็นการตีกรอบการแสดงออกของลักษณะอำนาจ (Hull, 1943; Zajonc, 1965) ซึ่งการแสดงออกอาจจะเพิ่มขึ้นในที่สาธารณะ โดยเฉพาะในหมู่บุคคลที่มีความวิตกกังวลในสังคมสูง ผู้ที่มีความระมัดระวังตัวสูงในการแสดงออกมักคำนึงถึงสายตาของคนภายนอก การสนับสนุนทำให้เห็นว่าชอบชายทางปัญญา เป็นกระบวนการสร้างความประทับใจ (B. K. Payne, LL Jacoby, & AJ Lambert, in press) พิสูจน์ว่าผลกระทบจะเหล่านี้จะลดลงในกระบวนการควบคุมทางปัญญา มากกว่าความสามารถในการเพิ่มภาพในความคิด ซึ่งอาจจะทำให้บุคคลแสดงความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงมากกว่าที่ตนเองคิดก็เป็นได้

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ในงานวิจัย

1. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้วัดความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม ในการทำนายความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศที่มีต่อความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิง
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างในการวัดความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง และโดยนัย

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง และวัดโดยนัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตและนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยต่างๆ จำนวนทั้งสิ้น 129 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 57 คน และผู้หญิง 72 คน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ชายมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง
2. ผู้ชายมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้หญิง
3. ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ
4. ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ
5. ความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความรังเกียจเดียวดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย

6. ภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง
7. ภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย
8. เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง โดยมีภาพในความคิดต่อผู้หญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน
9. เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย โดยมีภาพในความคิดต่อเพศและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ผลการวิจัย

1. ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้หญิง สนับสนุนสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. ผู้ชายมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้หญิง สนับสนุนสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรงมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ สนับสนุนสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสูงมีความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัยมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมต่ำ ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
5. ความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง มีความแตกต่างกับความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย สนับสนุนสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
6. ภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง สนับสนุนสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. ภาพในความคิดต่อผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย ไม่สนับสนุนสมมติฐาน

8. เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยตรง โดยมีภาพในความคิดต่อผู้หญิงและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน สนับสนุนสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 , .001
9. เพศสามารถทำนายความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิงที่วัดโดยนัย โดยมีภาพในความคิดต่อเพศและบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ไม่สนับสนุนสมมติฐาน

ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดหรือส่งอิทธิพลต่อความรังเกียจเดียดฉันท์ที่มีต่อผู้หญิง ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการนำเอาแบบวัดทั้งแบบโดยตรงและโดยนัยมาช่วยในการวัด เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบถึงลักษณะที่เชื่อกันว่าเป็นลักษณะการวัดแบบที่ผู้ถูกวัดไม่รู้ตัว(โดยนัย) และการวัดที่ผู้ถูกวัดรับรู้ตนเอง(โดยตรง) ว่ามีความสอดคล้องกันอย่างไร ในอนาคตข้างหน้าควรมีการสนับสนุนงานวิจัยที่เปรียบเทียบลักษณะที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวเช่นนี้อีก เพื่อให้สามารถวัดได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น สามารถเปรียบเทียบผลที่ได้ของสองแบบทดสอบ และควรมีการทดสอบซ้ำขึ้นในอนาคต เพื่อดูถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เมื่อระบบของสังคมเปลี่ยนแปลงไป ความรังเกียจเดียดฉันท์ที่ถือว่าเป็นสิ่งสะสมที่มีมานานจะยังคงหลงเหลืออยู่ในสังคมอีกหรือไม่ อีกทั้งงานวิจัยนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการขยายกลุ่มตัวอย่างไปในระดับคนทำงานหรือกลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อดูถึงผลของความรังเกียจเดียดฉันท์ที่เกิดขึ้น ว่ามีความแตกต่างจากระดับมหาวิทยาลัยหรือไม่ อย่างไร

นอกจากนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีการส่งเสริมบทบาทที่โดดเด่นของผู้หญิง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาททางเพศที่สวนมากเป็นข้อจำกัดทางสตรีวิทยา และส่งเสริมให้ผู้ชายมองเห็นคุณค่าที่ซ่อนอยู่ในตัวของผู้หญิง ส่งเสริมกิจกรรมการลดอคติในที่ทำงาน ทั้งนี้เพื่อช่วยลดความรังเกียจเดียดฉันท์ที่อาจมีขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกพรรณ วิบูลยศรีน.(2547). *การเปรียบเทียบภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่และหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกัน*. วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติยา ภิระเกียรติ.(2550). *อคติทางลบต่อผู้หญิงทำงาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจียน นิรันดร์นุต.(2546). *การถ่ายทอดอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ผ่านนิตยสารผู้หญิง*. วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2544). *ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย: รายงานผลการวิจัย*. วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตสุภา ไททยวรรณ.(2543). *ความสัมพันธ์ระหว่างเชาวน์ปัญญาและเชาวน์อารมณ์ในเยาวชนไทย*. วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติกา รุ่งชัยมงคล.(2548). *การนำเสนอภาพผู้หญิงและทัศนคติเรื่องเพศในหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กแนวก้าวหน้า*. วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศพล รัตนากกร.(2546). *ผลของการอภิปรายกลุ่มและการกระจายข้อมูลต่อภาพในความคิด*. วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรารธนา ศิริศรัทธาธรรม.(2543). *ความคาดหวังของผู้ชายต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงในครอบครัวในสังคมสมัยใหม่ : ศึกษากรณีกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ผานิต อมราพิทักษ์.(2544). **ความสามารถในการสื่อสารของผู้หญิงในส่วนราชการที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพของสำนักงาน ก.พ..** วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวาทวิทยาและศิลปะการแสดง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนทกานต์ เชื้ออมชิต.(2545). **สตรีกับการถูกทำให้เป็นเหยื่อในหนังสือพิมพ์และชีวิตหลังผ่านพ้น.** วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศน์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพร ฤทธิไพโรจน์. (2548). **กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างการยอมรับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรี.** วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวาทวิทยาและศิลปะการแสดง สาขาวิชาวาทวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา แแดงประเสริฐ. (2545). **อิทธิพลของการเห็นคุณค่าในตนเอง การคุกคามต่อการนิยามตนเอง และความใกล้ชิดระหว่างบุคคลที่มีต่อความอิจฉา.** วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวทันย์ หรั่งเพชร.(2544). **อิทธิพลของความตึงเครียดทางกายภาพและความแตกต่างระหว่างเพศต่อการประเมินความสามารถและการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จ.** วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาริณี วิเศษศร.(2540). **ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม กับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัยของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์นิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Alice H. Eagly, Linda L. Carli (2003). The female leadership advantage: An evaluation of the evidence. *The Leadership Quarterly*, 14, 807-834

Alice H. Eagly, Steven J. Karau (2002). Role Congruity Theory of Prejudice Toward Female Leaders. *Psychological Review*, 109, 573-598

Baron, R. A., & Byrne, D. (2004). *Social Psychology: with research navigator* (10th ed.). Boston: Pearson.

Bertram Gawronski.(2002). *What Does the Implicit Association Test Measure? A Test of the Convergent and Discriminant Validity of Prejudice-Related IATs*. Original Research Article *Experimental Psychology*, 49, 171-180

Bo Ekehammar, Nazar Akrami, Tadesse Araya (2003). Gender differences in implicit prejudice. *Personality and Individual Differences*, 34 ,1509–1523

Franzoi, S. L. (1996). *Social Psychology*. Madison: Brown & Benchmark.

Franzoi, S. L. (2006). *Social Psychology*. New York: McGraw-Hill.

Małgorzata Kossowska , Marcin Bukowski a, Alain Van Hie (2008). The impact of submissive versus dominant authoritarianism and negative emotions on prejudice. *Personality and Individual Differences*, 45 ,744–749

Ponterotto, J. G., Utsey, S. O. & Pedersen, P. B. (2006). *Preventing Prejudice: A guide for counselors, Educators, and Parents* (2 nd ed). Thousand Oaks: Sage.

Rodolfo Mendoza-Denton, Lindsay Shaw-Taylor, Serena Chen, Eunice Chang.(2009). *Ironic effects of explicit gender prejudice on women's test performance*. *Journal of Experimental Social Psychology*, 45, 275-278

Whitley, B. E. & Kite, M. E. (2006). *The psychology of prejudice and discrimination* (ed).

Belmont, CA: Thomson

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

มาตรวัดความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติโดยทั่วไปต่อบทบาททางเพศ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยต้องการสำรวจเจตคติโดยทั่วไปต่อบทบาททางเพศ ขอให้ท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง และคำตอบของท่านจะได้รับการเก็บไว้เป็นความลับ และใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับตัวท่าน หรือเติมคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศของท่าน

ชาย หญิง

2. ปัจจุบัน ท่านอายุ _____ ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

มัธยมศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. สถานศึกษา _____ คณะ _____

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติโดยทั่วไปต่อบทบาททางเพศ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการสอบถามเกี่ยวกับเจตคติโดยทั่วไปต่อบทบาททางเพศ

ขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริงมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

2. วิธีการตอบ ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อ และพิจารณาว่าข้อความนั้นเป็นจริงสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด แล้วใส่เครื่องหมาย เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

3 หมายถึง เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอกัน

4 หมายถึง เห็นด้วย

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่เห็น ด้วยพอๆกัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ผู้หญิงสามารถบริหารงานได้ดีกว่าผู้ชาย	1	2	3	4	5
2	ผู้หญิงเป็นเพศที่ไร้เหตุผล	1	2	3	4	5
3	ผู้หญิงสามารถพึ่งตนเองได้	1	2	3	4	5
4	ผู้หญิงไม่ใช่ช่างทำหลัง	1	2	3	4	5
5	ถ้าเลือกได้ ฉันอยากมีลูกเป็นผู้หญิง	1	2	3	4	5
6	ผู้หญิงเป็นแค่สิ่งกระตุ้น ตัณหาและกามารมณ์	1	2	3	4	5
7	ผู้หญิงมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าผู้ชาย	1	2	3	4	5
8	ฉันคิดว่าผู้หญิงมีสิ่งดีๆ ในตัวมากกว่าผู้ชาย	1	2	3	4	5
9	ฉันไม่อยากจะเกิดมาเป็นผู้หญิง	1	2	3	4	5
10	ผู้หญิงสามารถดูแลตนเองได้ไม่ต่างจากผู้ชาย	1	2	3	4	5
11	ฉันเชื่อว่าผู้ชายฉลาดกว่าผู้หญิง	1	2	3	4	5
12	ผู้ชายเท่านั้นที่เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ	1	2	3	4	5
13	ฉันเชื่อว่าผู้หญิงทุกคนมีคุณค่า	1	2	3	4	5
14	ความอ่อนแอเป็นคุณสมบัติของผู้หญิง	1	2	3	4	5
15	มีผู้หญิงตั้งมากมายที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	1	2	3	4	5
16	ผู้หญิงไม่สามารถดูแลตนเองได้	1	2	3	4	5
17	ฉันเชื่อว่าผู้หญิงฉลาดกว่าผู้ชาย	1	2	3	4	5
18	ผู้หญิงมีความสามารถเท่าเทียมกับผู้ชาย					

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่เห็น ด้วยพอๆกัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
19	ถ้าเลือกได้ฉันอยากเกิดเป็นผู้ชาย	1	2	3	4	5
20	เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน ผู้หญิงต้องขอความช่วยเหลือ จากผู้อื่นเสมอ	1	2	3	4	5
21	ฉันคิดว่าผู้ชายควรได้รับโอกาสในทุกๆเรื่องมากกว่า ผู้หญิง	1	2	3	4	5
22	ถ้าเลือกได้ฉันอยากเกิดเป็นผู้หญิง	1	2	3	4	5
23	คนที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ชาย	1	2	3	4	5
24	ฉันไม่คิดว่า "ผู้หญิงเป็นแค่ไม้ประดับ"	1	2	3	4	5
25	ผู้หญิงมีความสามารถน้อยกว่าผู้ชาย	1	2	3	4	5
26	ฉันไม่เห็นด้วยหากใครจะมองว่าผู้หญิงเป็นภาระ	1	2	3	4	5
27	ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ผู้หญิงไม่มีทางเอาชนะผู้ชายได้	1	2	3	4	5
28	ผู้ชายยอมเป็นช่างทำหน้าเสมอ	1	2	3	4	5

ภาคผนวก ข

แบบสำรวจลักษณะทั่วไปของผู้ชายและผู้หญิง

แบบสำรวจฉบับนี้ ผู้วิจัยต้องการสำรวจลักษณะทั่วไปของผู้ชายและผู้หญิง ขอให้ท่านตอบคำถามตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะได้รับการเก็บไว้เป็นความลับ และใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงหน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่านหรือเติมคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศชายหญิง
2. อายุปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
..... มัธยมศึกษา ปริญญาตรีปริญญาโทปริญญาเอก
สถาบันการศึกษา.....คณะ.....

ตอนที่ 2 แบบสำรวจลักษณะทั่วไปของผู้ชายและผู้หญิง

คำชี้แจง

1. แบบสำรวจฉบับนี้ต้องการสำรวจลักษณะทั่วไปของผู้ชายและผู้หญิง ขอให้ท่านตอบตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดและโปรดตอบให้ครบทุกข้อ
2. วิธีการตอบ ขอให้ท่านอ่านคำหรือวลีในแต่ละข้อ และพิจารณาว่าคำหรือวลีนั้นตรงตามลักษณะของผู้ชายและผู้หญิงตามความคิดของท่านมากน้อยเพียงใด แล้ววงกลม เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

ตัวอย่างการตอบ

หากท่านคิดว่า ผู้ชายมีลักษณะเข้มแข็งมากที่สุดให้ท่านทำเครื่องหมาย / ในช่อง ตรงอย่างยิ่ง เป็นต้น

ข้อที่	ข้อความ	ผู้ชาย					ผู้หญิง				
		ไม่ตรง อย่างยิ่ง	ไม่ตรง	ตรงและ ไม่ตรง พอๆกัน	ตรง	ตรง อย่างยิ่ง	ไม่ตรง อย่างยิ่ง	ไม่ตรง	ตรงและ ไม่ตรง พอๆกัน	ตรง	ตรง อย่างยิ่ง
1	เข้มแข็ง	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้ชาย					ผู้หญิง				
		ไม่ตรง อย่างยิ่ง	ไม่ตรง	ตรงและ ไม่ตรง พอๆกัน	ตรง	ตรง อย่าง ยิ่ง	ไม่ตรง อย่างยิ่ง	ไม่ตรง	ตรงและ ไม่ตรง พอๆกัน	ตรง	ตรง อย่าง ยิ่ง
1	เข้มแข็ง	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2	อดทน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3	เด็ดเดี่ยว	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4	มีศีลธรรม	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
5	กล้าหาญ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
6	ก้าวร้าว	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
7	ทหาร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
8	แข็งแรง	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
9	บอบบาง	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
10	น่าทะนุถนอม	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
11	หยาบคายน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
12	ชอบผจญภัย	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
13	อ่อนไหวง่าย	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
14	เอาแต่ใจ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
15	ไม่มีเหตุผล	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
16	มีอำนาจ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
17	ทำงานนอกบ้าน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้ขาย					ผู้หญิง				
		ไม่ตรง อย่างยิ่ง	ไม่ตรง	ตรงและ ไม่ตรง พอๆกัน	ตรง	ตรง อย่าง ยิ่ง	ไม่ตรง อย่างยิ่ง	ไม่ตรง	ตรงและ ไม่ตรง พอๆกัน	ตรง	ตรง อย่าง ยิ่ง
18	ทำงานบ้าน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
19	รักษามวลสรวงตัว	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
20	เป็นผู้นำ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
21	กล้าเสี่ยง	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
22	ไม่ตื่นตื่นง่าย	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
23	พึ่งพาตนเอง	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
24	เป็นนักกีฬา	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
25	พึ่งพาผู้อื่น	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
26	น่ารัก	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
27	เท่ห์	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
28	รับแรงกดดันได้ดี	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
29	อ่อนแอ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
30	อ่อนโยน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
31	เก่งคณิตศาสตร์	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
32	ซึ้งอน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
33	เข้าใจยาก	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
34	ชอบวิเคราะห์	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
35	คล่องแคล่ว	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
36	ยึดตนเองเป็นหลัก	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
37	ชอบนิทาน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
38	ไร้สาระ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
39	เป็นผู้ตามที่ดี	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
40	ชอบการแข่งขัน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้ชาย					ผู้หญิง				
		ไม่ตรง อย่างยิ่ง	ไม่ตรง	ตรงและ ไม่ตรง พอๆกัน	ตรง	ตรง อย่าง ยิ่ง	ไม่ตรง อย่างยิ่ง	ไม่ตรง	ตรงและ ไม่ตรง พอๆกัน	ตรง	ตรง อย่าง ยิ่ง
41	ชอบใช้ความรุนแรง	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
42	รักสงบ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
43	ชอบเยาะเย้ยถาก ถาง	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
44	อ่อนน้อมถ่อมตน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
45	เผด็จการ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
46	เอาใจใส่	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
47	ช่างจินตนาการ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
48	มีความคิด สร้างสรรค์	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
49	มีรสนิยม	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
50	รู้จักจักจิก	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
51	เห็นอกเห็นใจผู้อื่น	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและทำเครื่องหมาย X ในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านที่สุดเพียงข้อเดียว
ตัวอย่าง

หากท่าน **ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง** กับข้อความนั้น โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องหมายเลข 1

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอ ๆ กัน	ค่อนข้าง เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
		1	2	3	4	5	6	7
1.	เสียงส่วนใหญ่ไม่ใช่สิ่งถูกต้องเสมอไป	X	2	3	4	5	6	7

หากท่าน **ไม่เห็นด้วย** กับข้อความนั้นโปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องหมายเลข 2

หากท่าน **ค่อนข้างไม่เห็นด้วย** กับข้อความนั้นโปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องหมายเลข 3

หากท่าน **เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอ ๆ กัน** กับข้อความนั้นโปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องหมายเลข 4

หากท่าน **ค่อนข้างเห็นด้วย** กับข้อความนั้นโปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องหมายเลข 5

หากท่าน **เห็นด้วย** กับข้อความนั้นโปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องหมายเลข 6

หากท่าน **เห็นด้วยอย่างยิ่ง** กับข้อความนั้นโปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องหมายเลข 7

แบบสอบถามความคิดเห็นในการดำเนินชีวิต

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอ ๆ กัน	ค่อนข้าง เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
		1	2	3	4	5	6	7
1.	เสียงส่วนใหญ่ไม่ใช่สิ่งถูกต้องเสมอไป	1	2	3	4	5	6	7
2.	ประเทศชาติจะยิ่งใหญ่ได้ เมื่อคนในชาติยึดมั่นรักษา ค่านิยมที่มีมาแต่ดั้งเดิม และต่อต้านค่านิยมใหม่ ๆ	1	2	3	4	5	6	7
3.	รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี" เป็นวิธีการที่ล้าสมัย ไร้เหตุผล ไม่มีคุณค่า และไม่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน	1	2	3	4	5	6	7

4.	ผู้ที่นอกคอก และเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของกลุ่ม เป็นบุคคลน่ารังเกียจ และสมควรถูกลงโทษ	1	2	3	4	5	6	7
5.	ในปัจจุบัน ผู้หญิงก็มีความรู้ความสามารถเทียบเท่ากับ หรือมากกว่าผู้ชาย	1	2	3	4	5	6	7
6.	คนรักเพศเดียวกันมีสุขภาพกาย และใจที่ปกติ เหมือนกับคนอื่น	1	2	3	4	5	6	7
7.	สังคมต้องการ "มาตรการเด็ดขาด" ที่จะจัดการกับผู้ ที่สร้างปัญหา พวกอาชญากร และพวกที่เบี่ยงเบน	1	2	3	4	5	6	7
8.	ประชาชนควรเรียกร้องขอความกระจ่าง เมื่อเกิดข้อสงสัยในการใช้อำนาจของรัฐ	1	2	3	4	5	6	7
9.	ผู้หญิงควรให้สัญญาว่าจะเชื่อฟังสามีเมื่อแต่งงาน	1	2	3	4	5	6	7
10.	หนทางเดียวที่ประเทศเราจะสามารถฝ่าวิกฤติได้ คือการ กลับไปสู่ค่านิยมตามขนบธรรมเนียมประเพณี ด้วยการ ให้อำนาจผู้นำที่เข้มแข็ง และขจัดผู้สร้างปัญหาที่แพร่ ความคิดเลวร้ายให้หมดสิ้นไป	1	2	3	4	5	6	7
11.	ระบบสังคมที่ต้องมีการเชื่อฟัง และคล้อยตาม ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจ จะส่งผลให้สังคมไม่ พัฒนาเท่าที่ควร	1	2	3	4	5	6	7
12.	นักธุรกิจ และผู้ประกอบการมีความสำคัญต่อสังคม มากกว่าศิลปิน และนักวิชาการ	1	2	3	4	5	6	7
13.	การต่อต้านโดยไม่ใช้ความรุนแรงสามารถนำไปให้ สังคมรอดพ้นจากการใช้อำนาจโดยมิชอบได้	1	2	3	4	5	6	7
14.	ผู้บังคับบัญชา และผู้นำที่เป็นผู้หญิงไม่มีความสามารถ เทียบเท่าผู้บังคับบัญชา และผู้นำที่เป็นผู้ชาย	1	2	3	4	5	6	7
15.	สิ่งที่ประเทศของเราต้องการอย่างแท้จริงคือ ผู้นำที่ เข้มแข็งเด็ดขาดที่สามารถทำลายสิ่งชั่วร้าย และนำเรา กลับสู่วิถีทางที่ถูกที่ควร	1	2	3	4	5	6	7
16.	ความกล้าที่จะคิดแตกต่างถือเป็นคุณสมบัติสำคัญที่คน รุ่นใหม่ทุกคนพึงมี	1	2	3	4	5	6	7
17.	การยอมตาม และเชื่อฟังสามีเป็นธรรมเนียมที่ควร ยกเลิกได้แล้ว	1	2	3	4	5	6	7
18.	ทุกวันนี้มีคนหัวรุนแรง และไร้ศีลธรรมมากมายใน ประเทศของเรา ซึ่งคนเหล่านี้พยายามทำลายประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์ที่ชั่วร้าย และประโยชน์ที่ไม่ชอบธรรม ของตน ดังนั้นผู้มีอำนาจหน้าที่ควรหยุดยั้งการกระทำนี้	1	2	3	4	5	6	7
19.	เป็นการยากที่จะคาดหวังให้คนที่ไร้มารยาท นิสัยไม่ดี และชาติกำเนิดไม่ดีมาคบหาสมาคมกับคนดีได้	1	2	3	4	5	6	7

20.	ประชาชนควรมีสิทธิรับรู้ถึงเหตุผลในการใช้อำนาจของรัฐ มากกว่ายอมรับโดยดูขงู	1	2	3	4	5	6	7
21.	ปัญหาสังคมส่วนใหญ่ของเราจะหมดไป ถ้าเราสามารถกำจัดคนที่ไร้ศีลธรรม และทุจริตออกไปจากสังคม	1	2	3	4	5	6	7
22.	ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะผู้นำ หรือผู้ตามทุกคนควรมีสิทธิแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน	1	2	3	4	5	6	7
23.	ผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ คือ ผู้หญิงที่มีบทบาทแม่และภรรยา มากกว่าผู้หญิงที่ออกไปทำงานนอกบ้าน	1	2	3	4	5	6	7
24.	คนรักเพศเดียวกันมีคุณธรรม และศีลธรรมเหมือนกับคนอื่น	1	2	3	4	5	6	7
25.	อาชญากรรม ความไร้ศีลธรรมทางเพศและความไม่สงบในสังคม แสดงให้เห็นว่าเราต้องจัดการกลุ่มที่เบี่ยงเบน และผู้ที่สร้างปัญหาอย่างจริงจัง เพื่อรักษามาตรฐานทางศีลธรรมและคงไว้ซึ่งกฎระเบียบวินัย	1	2	3	4	5	6	7
26.	เมื่อเกิดความขัดแย้งคำตัดสินของผู้นำถือเป็นการสิ้นสุด ไม่ควรมีข้อโต้แย้งใด ๆ ตามมาอีก	1	2	3	4	5	6	7
27.	สังคมของเราจะดีขึ้นถ้าเราแสดงการยอมรับและเข้าใจค่านิยม หรือความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องกับชนธรรมนิยมประเพณี	1	2	3	4	5	6	7
28.	จะเป็นการดีที่สุดสำหรับทุกคน ถ้าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเซนเซอร์นิตยสาร เพื่อผู้คนจะได้ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องราวไร้สาระและน่าขยะแขยง	1	2	3	4	5	6	7
29.	ผู้นำไม่ได้ถูกเสมอไป	1	2	3	4	5	6	7
30.	คนที่ไม่นับถือศาสนา และผู้ที่ต่อต้านองค์กร หรือสถาบันทางศาสนา ก็เป็นคนดีมีคุณธรรมเช่นเดียวกับพวกที่เคร่งในศาสนา	1	2	3	4	5	6	7
31.	สิ่งที่สังคมต้องการเป็นอย่างยิ่ง คือ ผู้นำที่ทรงอำนาจเพื่อมาจำกัดกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ถอนรากถอนโคน สังคมและความไร้ศีลธรรมซึ่งบ่อนทำลายเราอยู่	1	2	3	4	5	6	7
32.	ภรรยาควรมีสิทธิเท่าเทียมกับสามีทุกประการ	1	2	3	4	5	6	7
33.	การวิพากษ์วิจารณ์ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของรัฐเป็นการกระทำที่ไร้สาระ ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด	1	2	3	4	5	6	7
34.	การเปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติเป็นการทำลายสถาบันพื้นฐานและวัฒนธรรมอันดี	1	2	3	4	5	6	7

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้พัฒนามาตรวัดความรังเกียจเชื้อดื้อยั้ง และ
 มาตรวัดภาพในความคิด ของผู้ชายและผู้หญิง

รายการ	ผู้หญิง	ผู้ชาย	รวม
1. อายุ			
18 ปี	15	19	34
19 ปี	25	14	39
20 ปี	12	26	38
21 ปี	13	14	27
สูงกว่า 22 ปี	15	7	22
รวม	80	80	160
2. มหาวิทยาลัย			
ราชภัฏสวนดุสิต	20	0	20
ราชภัฏพระนคร	9	3	12
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	23	36	59
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	12	14	26
มหาวิทยาลัยนเรศวร	0	14	14
สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	16	13	29
รวม	80	80	160

3. คณะ			
สังคมศาสตร์	19	27	46
เกษตรศาสตร์	5	0	5
ศิลปกรรมศาสตร์	5	2	7
พยาบาล	20	0	20
วิทยาศาสตร์	15	14	29
สหเวชศาสตร์	0	12	12
วิศวกรรมศาสตร์	1	12	13
มนุษยศาสตร์	1	3	4
บริหารธุรกิจ	3	3	6
นิติศาสตร์	1	7	8
เศรษฐศาสตร์	1	0	1
ครุศาสตร์	9	0	9
รวม	80	80	160

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงข้อกระทงที่ผ่านการทดสอบ CITC ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

มาตรวัดความรังเกียจเดียดฉันท์ต่อผู้หญิง

ข้อกระทง	การวิเคราะห์ข้อกระทง วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ				t	p (1- tail)	CITC (N=160) ครั้งที่ 1	CITC (N=160) ครั้งที่ 2	ข้อ กระทงที่ ผ่าน
	กลุ่มสูง (n=46)		กลุ่มต่ำ (n=47)						
	M	SD	M	SD					
P1	3.41	.81	2.40	.77	6.174	.000	.459	.463	ผ่าน
P2	3.72	1.05	2.36	1.07	6.169	.000	.455	.487	ผ่าน
P3	2.83	.93	1.83	.60	6.165	.000	.514	.530	ผ่าน
P4	2.80	.86	1.51	.80	7.792	.000	.559	.559	ผ่าน
P5	3.20	1.24	2.40	.85	3.594	.000	.277*	-	ไม่ผ่าน
P6	2.48	1.19	1.45	.77	4.971	.000	.408	.399	ผ่าน
P7	2.98	.91	2.40	.92	3.923	.001	.314	.294	ผ่าน
P8	3.21	.79	2.36	.92	4.820	.000	.426	.423	ผ่าน
P9	3.80	1.17	1.83	.99	8.826	.000	.487	.492	ผ่าน
P10	2.80	.88	1.62	.95	6.250	.000	.508	.492	ผ่าน
P11	3.52	.81	2.11	.89	8.016	.000	.588	.605	ผ่าน
P12	3.09	.94	1.45	.72	9.484	.000	.617	.623	ผ่าน
P13	2.26	1.12	1.06	.25	7.127	.000	.543	.534	ผ่าน

ข้อกระทง	การวิเคราะห์ข้อกระทง วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ				t	p (1- tail)	CITC (N=160) ครั้งที่ 1	CITC (N=160) ครั้งที่ 2	ข้อ กระทงที่ ผ่าน
	กลุ่มสูง (n=46)		กลุ่มต่ำ (n=47)						
	M	SD	M	SD					
P14	3.39	.98	2.19	.88	6.232	.000	.437	.457	ผ่าน
P15	2.22	.87	1.19	.68	6.357	.000	.558	.545	ผ่าน
P16	2.65	.95	1.36	.53	8.085	.000	.497	.506	ผ่าน
P17	3.35	.82	2.72	.93	3.437	.000	.345	.343	ผ่าน
P18	2.72	.89	1.51	.88	6.584	.000	.486	.467	ผ่าน
P19	4.17	.99	2.21	1.06	9.183	.000	.576	.579	ผ่าน
P20	3.59	.72	2.66	.96	5.262	.000	.439	.457	ผ่าน
P21	2.91	.81	1.85	.91	5.940	.000	.479	.477	ผ่าน
P22	3.93	.85	2.36	.92	8.547	.000	.587	.590	ผ่าน
P23	2.76	.97	1.40	.61	8.039	.000	.638	.619	ผ่าน
P24	2.87	1.17	2.21	1.60	2.265	.013	.187*	-	ไม่ผ่าน
P25	2.85	.87	1.63	.89	6.612	.000	.542	.553	ผ่าน
P26	2.59	.88	1.70	1.10	4.267	.000	.216*	-	ไม่ผ่าน
P27	2.93	.88	1.59	.85	7.462	.000	.576	.594	ผ่าน
P28	3.39	.86	1.89	.98	7.829	.000	.569	.596	ผ่าน

ค่า $P < .05$

หมายเหตุ ค่า CITC ที่ได้เป็น ค่าจากสมมติฐาน 2 ทาง แต่สมมติฐานการวิจัยนี้เป็นสมมติฐาน ทางเดียว

ต้องนำค่า CITC ที่ได้มาหาร 2 ข้อที่ผ่าน CITC คือข้อที่มีค่า $CITC > .141$

* คือ ข้อกระทงที่มี ค่า $CITC < .141$

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงข้อกระทงที่ผ่านการทดสอบ CITC ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

มาตรวัดภาพในความคิด

ข้อกระทง	t	p (1- tail)	CITC (N=156) ครั้งที่ 1	CITC (N=156) ครั้งที่ 2	CITC (N=156) ครั้งที่ 3	CITC (N=156) ครั้งที่ 4	ข้อกระทงที่ผ่าน
st1	3.906	.000	.274	-	-	-	-
st2	2.853	.003	.175	-	-	-	-
st3	5.274	.000	.417	.405	.403	.408	/
st4	1.438	.072	-	-	-	-	-
st5	1.668	.050	.229	-	-	-	-
st6	6.453	.000	.525	.528	.527	.542	/
st7	6.196	.000	.413	.431	.421	.421	/
st8	-	-	-	-	-	-	/
st9	6.779	.000	.392	.404	.410	.426	/
st10	9.197	.000	.626	.604	.600	.607	/
st11	7.753	.000	.554	.573	.582	.588	/
st12	7.897	.000	.548	.546	.545	.540	/
st13	5.111	.000	.440	.440	.432	.419	/

ชื่อกระบวน	<i>t</i>	<i>p</i> (1- tail)	CITC (N=156) ครั้งที่ 1	CITC (N=156) ครั้งที่ 2	CITC (N=156) ครั้งที่ 3	CITC (N=156) ครั้งที่ 4	ชื่อกระบวนที่ผ่าน
st14	6.389	.000	.538	.541	.540	.535	/
st15	5.136	.000	.412	.428	.432	.428	/
st16	6.464	.000	.448	.450	.465	.464	/
st17	5.063	.000	.384	.401	.413	.420	/
st18	4.278	.000	.342	.352	.340	.332	/
st19	5.450	.000	.518	.512	.509	.511	/
st20	6.554	.000	.521	.524	.523	.502	/
st21	3.833	.000	.397	.384	.384	.363	/
st22	5.602	.000	.521	.522	.519	.531	/
st23	7.406	.000	.161	-	-	-	-
st24	5.006	.000	.394	.380	.383	.392	/
st25	6.218	.000	.504	.503	.508	.519	/
st26	7.541	.000	.541	.525	.520	.524	/
st27	4.628	.000	.416	.421	.428	.439	/
st28	4.882	.000	.457	.457	.446	.448	/
st29	6.466	.000	.532	.541	.536	.541	/

ชื่อกระทง	t	p (1- tail)	CITC (N=156) ครั้งที่ 1	CITC (N=156) ครั้งที่ 2	CITC (N=156) ครั้งที่ 3	CITC (N=156) ครั้งที่ 4	ชื่อกระทงที่ผ่าน
st30	3.817	.000	.241	-	-	-	-
st31	6.078	.000	.533	.542	.543	.551	/
st32	4.745	.000	.389	.417	.418	.411	/
st33	2.691	.000	.267	-	-	-	-
st34	6.860	.000	.528	.535	.539	.550	/
st35	1.501	.068	-	-	-	-	-
st36	4.420	.000	.379	.415	.425	.437	/
st37	3.580	.000	.245	-	-	-	-
st38	4.702	.000	.468	.440	.436	.432	/
st39	2.769	.003	.286	.256	-	-	-
st40	.731	.233	-	-	-	-	-
st41	6.702	.000	.462	.485	.496	.504	/
st42	2.254	.013	.240	-	-	-	-
st43	5.046	.000	.446	.452	.451	.443	/
st44	3.451	.000	.194	-	-	-	-
st45	3.712	.000	.335	.335	.324	.306	/

ชื่อกระทง	t	p (1- tail)	CITC (N=156) ครั้งที่ 1	CITC (N=156) ครั้งที่ 2	CITC (N=156) ครั้งที่ 3	CITC (N=156) ครั้งที่ 4	ชื่อกระทงที่ผ่าน
st46	2.326	.012	.250	-	-	-	-
st47	3.481	.000	.288	.297	.299	.300	/
st48	2.539	.006	.296	.276	.262	-	-
st49	-	-	-	-	-	-	-
st50	-	-	-	-	-	-	-
st51	2.808	.003	.252	-	-	-	-
st52	1.865	.033	.200	-	-	-	-
st53	.470	.320	-	-	-	-	-
st54	3.315	.001	.338	.276	.269	-	-
st55	2.564	.006	.241	-	-	-	-
st56	3.373	.000	.333	.303	.304	.277	/
st57	9.161	.000	.571	.571	.578	.582	/
st58	2.457	.008	.267	-	-	-	-